

IPÒRTULA

Informatiu Cultural de Marratxi, núm. 62

JULIOL · AGOST del 1987

Mots Avenguts

Avui n'hem de salutar
un altre des poble inquer
un tal Rafel Marier
fill des poble portolà
a Inca se va casar
perquè aquí ningú el volgué
però això deixem-ho fer
d'altre assumpte hem de parlar
mos hauries de contar
de quan feies de cuinar
d'un bullit que vares fer
i hi posares segons sé
sa carn sense trossejar

Tu ets un poc xerrador
i per a mi t'engates xerrant
o ets un poc ignorant
o te passes de traïdor
per Inca ja fa coiò
te portes com un infant
aquests que estàs informant
que sempre et pregunten tant
no et daran comissió
lo que de traïció
crec que et faran ben envant

No estaria malament
també los ho has de dir
quan te'n vas a discutir
per devers s'ajuntament
que les anassis dient
des moix que vares bullir
molt bo no t'hi va sortir
tot es pèl l'hi va fugir
i es brou era pudent
s'animalet innocent
dormia tranquil.lament
i tu el vares atrair
ara ho he volgut dir
perquè s'enterí sa gent
que has estat lo més dolent
des terme de Marratxí

Rafel te daré una pista
si en salut te vols curar
quan te tornin preguntar
qui és aquest portolà
que mos posa a sa revista
com que sa firma no has vista
no los ho pots detallar
això te podria costar
una escena bastant trista
si no vols quedar a sa llista
de tema has de canviar
i si tranquil vols estar
moixos has d'anar a caçar
i els podràs bullir o torrar
que per això ets un artista

Aquí ja pots prendre llum
no te farem pus sermons
tu i es teus companyons
pes carrer sou es rum rum
tots plegats sou un betum
i 'nau untats tall de garrons
no faceu de fanfarrons
que vos farem més cançons
que no va tenir coions
de publicar es "Foc i Fum"

Ara ja estàs avisat
Rafel portolà inquer
si això t'ha caigut bé
en tenc molt de reservat
si es moix no haguessis cuinat
no ho dirien pes carrer
ara ja em despediré
fins es número que ve
si és que t'hagi agradat
i si quedes agraviat
jo ja hi estava primer

COMISSIO PORTOLANA
DE GLOSADORS

Bones tardes Pep Vallori
te saluda un bon amic
i ben disgustat que estic
que no t'hagin elegit
no me fuig de sa memori'
hagués estat sa gran victori'
si ho haguessis conseguit
n'hi ha que per Selva han dit
i en tenen vanaglori'
en Pep dins es consistori
tanmateix no hagués servit

No hem de confondre es filar
amb so teixir ni fer randa
no feres prou propaganda
i sa gent no se va enterar
t'havies de passetjar
per Selva de banda a banda
'segut dins un seat panda
i amb un altaveu cridar
perquè has de creure i pensar
que amb s'assumpte des votar
sa publicitat comanda

A ningú has dat es brou
ja ho podies esperar
tu mai has sabut triomfar
ni si fa sol ni si plou
'gafa un altre rumbo nou
i tot això deixeu anar
sempre t'he vist fracassar
si anassis a torejar
per a mi et colliria es bou
jo me'n guardaria prou
volar tornar figurar
si en res te puc ajudar
d'un amic pots confiar
te diu en Mateu Palou

IIP
Informatiu
Cultural

S'Escola Vella, s/n
07141-Pòrtol

Distingits senyors:
Vos agrairé que, fins a nova ordre, vulgueu atendre amb càrrec al meu compte corrent,
els rebuts que vos siguin presentats per la revista PÒRTULA, corresponents a la meua quota.

(signatura)

IMPRES DE DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Carta d'ordre al BANC o CAIXA

Agència nº

Carrer

Localitat

Nom del Subscriptor

Sr.

C/

Localitat

Títular uel Compte Corrent

Sr.

C/

Localitat

C/C. nº

Avui És Notícia

Per tercer any consecutiu Pòrtula aconsegueix un dels premis "Premsa Forana". En aquesta ocasió ens ha estat atorgat pels treballs de Pere J. Amengual, al qual veim en la foto rebent el premi de mans del director de l'hotel Sumba, de Cala Millor.

Els altres premiats foren Ramon Costa Dot, del Manacor Comarcal i Cosme Nigorra i Joan Morey de "Mel i Sucre" de Sant Joan. Enhorabona a tots.

(Fotografia gentilmente cedida per "Perlas y Cuevas")

Durant el Mes Passat

ETA a Catalunya

El verb més utilitzat va esser pactar

Els britànics pogueren venir a fer turisme per 5000 ptes

Adéu al Son Amar per no tenir 20 milions de ptes, ell que ha duit el nom de Mallorca al punt més alt de l'Europa del Volei-Ball

Vàrem haver de pagar a hisenda un any més

Començarem sense veure TVE-Catalunya, però acabarem podent-ho veure

En Gorbaxov seguí valent amb la seva Perestroika

Els 25 passaren a esser 75

Jon Idígoras digué més o manco que "ETA reconeixent el seu error demostrava tenir gran honradesa política" (?)

Yoldi, condemnat

Un jove anomenat Matias Rust es "berenà" tots els sistemes de defensa soviètics

Morí Fred Astaire

Campsà desmuntarà els dipòsits de Porto-Pi

El CSIC va demanar que s'aturin les maniobres a Cabrera

Festes de Sant Marçal i de Sant Joan

Valentí Puig guanyà el premi Ramon Llull amb "Somni Delta".

G A V I M

Quatre de Fresques

MIQUEL BOSCH I AUBA

PLAQUES ALS MAJORS DEL POBLE

A les passades festes del Carme de Pòrtol es varen entregar unes plaques a les persones majors del nostre poble: Sor Maria Angela Coll, mestre Biel Company "Sipera" i l'amo en Miquel Cañellas Roca "Teixidor", els dos homes, a més, formen la parella de margers més antiga.

CANVI DE SUPERIORA A PORTOL

A la comunitat franciscana de Pòrtol hi hagué canvi de superiora. Sor Margalida Torrens Perelló ens ha deixat després de sis anys de permanència per passar al convent de So n'Espanyol-Son Sardina. Per substituir-la ha vingut sor Maciana Seguí, provinent d'Es Capdellà. En la foto, Sor Margalida.

GUILLEM VIDAL CONTINUA COM A BATLE DE MARRATXI

Dia 30 de juny a l'Ajuntament hi hagué la composició del nou consistori sorgit de les eleccions del 10 de juny, composició que ja avançarem al número anterior. Dia 30 només s'havia de triar el batle, i com ja estava previst fou elegit Guillem Vidal amb deu vots a favor -9 del seu partit i un d'AP- sis del PSOE en contra i una abstenció d'AP.

COMISSIONS PERMANENTS

COMPOSICIO

En el Ple celebrat dia 13 de juliol es feu la composició de les diferents comissions informatives que quedaren de la següent manera:

Hisenda: P(resident) Miquel Bestard Parets (UM), Vocals Juan Juan Ramis (UM), Antoni Montilla Peinado (UM), Manuel Pardo Cabot (PSOE), Daniel Guirao Navarro (PSOE) i Felip Juan Fiol (AP).

Serveis, vies i obres: P: Juan Juan; V: Bartomeu Barceló Gonzalvez (UM), Joan Bestard Trias (UM), Domingo Nievas Moreno (PSOE), Manuel Pardo i Joan Homar Pastor (AP).

Cultura i esports: P: Antoni Montilla; V: Miquel Romaguera Cañellas (UM), Gabriel Tomàs Fiol (UM), Miquel Coll Cañellas (PSOE), Miguel A. Cabeza Rodríguez (PSOE) i Felip Juan.

Ordenació del territori i urbanisme: P: Guillem Vidal Bibiloni (UM), Joan Bestard, Bartomeu Barceló, Miguel A. Cabeza, Martí Serra Mas (PSOE) i Felip Juan.

Sanitat i abastiment: P: Francesc Sastre Serra (UM); V: Gabriel Tomàs, Joan Bestard, Martí Serra, Domingo Nievas Moreno (PSOE) i Joan Homar.

Acció social i informació: P: Miquel Romaguera; V: Gabriel Tomàs, Bartomeu Barceló, Daniel Guirao, Miquel Coll i Joan Homar.

NOMENAMENT DE TINENTS DE BATLE

Al mateix ple foren nomenats els cinc tinents de batle, que per ordre són: 1er- Miquel Bestard Parets, 2on- Juan Juan Ramis, 3er- Antoni Montilla Peinado, 4t- Francesc Sastre Serra i 5è i últim Miquel Romaguera Cañellas.

BATLES DE BARRI

Els batles de barri dels distints nuclis de població i urbanitzacions del terme són:

Sa Cabaneta: Joan Coll Cañellas, Pòrtol: Rafel Moll Palou, Es Pont d'Inca: Joana Mª Llobet Capellà, Sa Cabana: Toribio Cádiz Martínez, Es Pla de na Tesa: José Pocoví Salom, Es Pont d'Inca Nou: Rafel Serra Tous, Ca's Capità: José Escobar Calvo, Es Figueral: Ca'n Farineta: Martí Fornés Gual, Son Ramonell: Polfgon Industrial: José Campins Mir, Es Garrovers: Matias Salom Díaz.

NORMALITZACIO LINGÜÍSTICA

A L'AJUNTAMENT

Segons informa la darrera comissió de govern -integrada pel batle i pels tinents de batle- el proper mes d'octubre començarà un curs de català pels empleats de l'Ajuntament per tal de normalitzar d'una vegada la documentació oficial.

Els articles publicats a Pòrtula expressen únicament l'opinió de llurs autors

ENS
PREOCUPA
LA TEVA
SEGURETAT

T'ENSENYAM
A
CONDUIR

AUTO ESCOLA

KALET

C/ Mare de Deu de Montserrat, 30
Es Rafal - Tel. 27 39 97

C/ Pérez Galdós 9
Tel. 46 77 04

PALMA DE MALLORCA

Es Pla de Na Tesa

IV BALLADA POPULAR D'ES PLA DE NA TESA

Per quarta vegada, el grup folklòric Aires des Pla de Marratxí ha organitzat la Ballada Popular. Enguany es va fer dia 20 de juny i la plaça de de l'església del Pla de na Tesa era tan plena de gent que ballava i que mirava ballar els altres, que no havia resultat mai tan petita com aquell dia. Hi varen participar devers quinze grups de tota Mallorca i un de València, el grup de danses Berca d'Algemesí, que com a grup convidat d'honor actuà el primer de tots amb una mostra de les seves danses més significatives. Aquesta Ballada Popular es culminà amb el principal acte a la plaça del poble, però de fet començà dies abans amb actuacions del grup organitzador i del convidat a altres places del municipi i enguany també al Parc de la Mar.

Aquestes Ballades començaren com si res ara fa quatre anys i de cada vegada s'ha fet més popular i més important, de cada any ha vingut més gent per participar-hi en grups o pel seu compte. Aquestes Mostres són la millor manera per fer de la música i el ball allò que eren de bon principi i és on es pot fer més patent el sentit que haurien de prendre aquests actes: el sentit popular i obert a tothom, sense pretensions exclusivistes ni competitives, simplement amb la intenció de compartir uns moments de diversió sonant i ballant els balls mallorquins. Aquests són actes festius on la gent de diversos grups aprenen uns dels altres i posen en comú els punts i formes de ball que coneixen.

Es molt bo que aquestes festes es facin cada pic més sovint i que tothom hi participi d'una manera o d'altra. La vitalitat que té qualsevol poble és la vida que li dóna la seva gent i, en el nostre, els qui es mouen més per insuflar un poc d'alegria, de color i de moviment al poble són les agrupacions folklòriques. Si no fos per ells semblaria que aquí no hi viu ningú de sang calenta i d'espirit inquiet.

JOANA Mª MATAS I ALOMAR

Tal com anunciàvem a l'anterior editorial aquí teniu el programa electoral del grup municipal que governarà Marratxí per espai de quatre anys més. Feim vots perquè arribi a bon port.

MARRATXI, ES NOSTRO COMPROMIS

Pel mes d'Abril del 83, un grup de persones ens acostàrem a les vostres cases amb una barreja de incertitud i de il·lusió, duguent-vos un missatge, el projecte d'un partit nou, amb idees joves i arrels molt fondes dins l'illa: U.M.

Vos oferim la única cosa que teniem: sinceritat i ganes de feina, i avui voldríem demanar-vos un poc del vostre temps per fer-vos part del nostre agraïment per haver confiat en nosaltres. Aquesta vegada, emperò, no venim amb les mans buides; ara vos duim un present que tant vos servirà a vosaltres com al nostre equip: quatre anys d'experiència i alhora un projecte nou.

UNIO MALLORQUINA ja és una realitat, la d'un Partit que creu en la seva terra i les dones i homes que hi viuen, i és per servir-los millor que demana el màxim de competències per a l'autogovern de les nostres Illes.

U.M. espera i necessita la vostra ajuda, la vostra companyia i la vostra confiança per refermar i consolidar el pensament del nostre poble.

Aquesta és la nostra oferta: Un compromís complert, una voluntat de servei, un programa nou.

Marratxí, Juny 1987

CULTURA I ENSENYAMENT: U.M. desenvoluparà totes aquelles activitats culturals que afermin i enriqueixin la personalitat del nostre poble, ja sia reforçant-ne les tradicions o obrint-li camins nous per expressar la seva creativitat.

Amb aquesta finalitat:

U.M. VOL PROMOURE: Concursos d'expressió artística baix totes les formes, Exposicions, Concerts, Festes Populares, etc. i millorar o habilitar els locals adients a les activitats esmentades: Centres, Tallers, Biblioteques, etc.

U.M. VOL RECOLZAR les iniciatives populars en aquest sentit, donant suport a les Festes Populares, Agrupacions de Teatre, Cercles de Lectors, Corals, Grups de Música, tant de la tradicional com de la culta, i tota quanta altra idea pugui ajudar al nostre avenç cultural.

Una iniciativa nostra que ha agafat molta força i que pot arribar a convertir-se en una manifestació de caire internacional és la Fira del Fang, una aportació al resorgiment d'antigues tradicions i al mateix temps una projecció cap a un futur de cada vegada més esponsorés.

Una altra de les nostres grans il·lusions és la creació d'una Escola de Música i una Banda Municipal.

Volem complementar l'educació escolar amb un Gabinet d'Orientació i Assistència Pedagògica, per entremig del Consell Municipal Escolar.

U.M. gestionarà ademés la implantació d'un centre de BUP al terme de Marratxí.

ESPORTS: U.M. considera que el cultiu del cos és tan important com el de l'esperit: l'esport és una part de la vida quotidiana.

Per això vol encoratjar la participació del major nombre possible de ciutadans, afavorint la creació de l'ambient necessari per a la millor utilització dels poliesportius de Sa Cabana, Ca'n Farieta i el Camp Municipal de Son Caulelles, i finalitzarà el poliesportiu del Polígon, amb piscina i vestuaris.

Les modalitats esportives "minoritàries", com és ara el bàsquet, el volley-ball i altres, fins ara no han disposat dels mitjans adequats com pugui ser el pavelló cobert que Marratxí es mereix malgrat el seu cost. U.M. es compromet a aconseguir-lo.

JOVENTUT I LLEURE: U.M. crearà el col·lectiu de la Joventut com a representant i coordinador dels clubs juvenils i per canalitzar les seves inquietuds i necessitats al Regidor de Joventut, del que en seràn els assessors.

U.M. afavorirà la participació dels joves en les tasques socials, cíviques i culturals.

A més de les activitats pròpies d'una Regiduria de Joventut es programaran totes aquelles que omplim de manera profitosa per al cos i l'esperit el temps lliure i vacacional del nostre jovent.

Tots aquells joves que desitgin constituir qualque grup, associació o club juvenil es veuran beneficiats d'una especial atenció i del material necessari per a la seva dotació i millora.

ATENCIÓ A LA DONA: U.M. fomentarà la creació d'Associacions de Mestresses de Casa que li permetin aixamplar els seus horitzons culturals i socials.

TERCERA EDAT: Ajudarem a la constitució de Clubs i Associacions, afavorint així el contacte entre els nostres majors, i comptarem amb el seu consell per a totes les activitats que puguem programar per a la Tercera Edat. Així doncs, a més d'aherir-nos al programa anual de les Institucions de la Comunitat, cada any celebrarem la Diada de la Tercera Edat de Marratxí, que reunirà a les persones majors pertanyents a tots els nuclis del terme.

HISENDA LOCAL: Uns dels majors encerts de U.M. ha estat l'eficàcia i transparència de la gestió dels Fons Públics, car no hem tancat ni un sol exercici amb dèficit. L'equilibri financer del futur està doncs assegurat.

Una mostra de la moderació de la fiscalitat del nostre Ajuntament està en què no hem recaptat ni una pesseta de més en concepte de Contribució Urbana, i per això no ha calgut tornar cap quantitat per aquest concepte.

Insistim, per això, en la moderació fiscal, en respectar al màxim les economies familiars i en seguir mantenint allò que diferencia Marratxí de molts d'altres municipis.

VIES, OBRES I ENLLUMENAT: Anirem millorant aquests aspectes amb l'esperit de treure el màxim profit dels recursos presupostaris assignats.

Al mateix temps, la millora de mitjans materials i del parc mòbil ens permetrà que en acabar els propers quatre anys tot el terme disposi d'un nivell de serveis adequat.

SEGURETAT CIUTADANA: El creixement progressiu del nostre municipi, exigeix una millor racionalització dels serveis de Policia Municipal, dotant als seus membres d'una adequada formació professional y dels recursos necessaris per a una màxima efectivitat.

Assignarem un Policia de Barri a cada nucli, i volem mentalitzar a tots els veïnats de que comptar amb la seva col·laboració es la única manera d'assolir una vertadera eficàcia i seguretat.

U.M. oferirà a la Direcció General de la Guardia Civil, per entremig de l'Ajuntament, un solar per a la construcció d'una nova Casa Quarter que permeti l'assentament definitiu del Cos a Marratxí.

U.M. exigirà a l'Administració Central la solució als problemes derivats de la presència del Centre Tutelar de Menors, ajustant el seu règim de manera que no resulti perjudicial per al Terme.

TRANSPORT I CIRCULACIÓ: El creixement del Municipi i la seva conseqüència: l'augment del parc mòbil i de la circulació, exigiran una remodelació als nuclis urbans.

El mateix es pot dir dels transports urbans, i així U.M. estudiarà la millora i prolongació de les línies actuals; implantarem el servei de Taxis, demanarem a la FEVE la construcció dels davalladors del tren que facin falta, etc.

SANITAT: El nostre grup municipal ha negociat un Conveni amb la Conselleria de Sanitat, i com a conseqüència de la seva aprovació entre l'Ajuntament i la dita Conselleria, es construirà la Unitat Sanitària de Marratxí, on se centralitzaran les consultes, especialitats, pediatria, revisions, anàlisis, etc.

URBANISME I ORDENACIÓ DEL TERRITORI: U.M. seguirà el desenvolupament contemplat per les Normes Subsidiàries de Planejament Urbanístic (NNSS), realitzant una justa distribució de càrregues i beneficis als terrenys afectats, mitjançant unitats d'actuació.

Durem a terme la redacció del planejament dels sòls aptes per a urbanitzar de Sa Comuna i Ca'n Domingo.

Vetllarem per la conservació del Medi Ambient tenint ben en compte el Catàleg de Protecció d'Edificis i Elements Arquitectònics.

Normalitzarem el sòl rústic dins de les NNSS i la nova Llei d'Ordenació del Territori de les Illes Balears.

I TOT AIXÒ SERÀ POSSIBLE AMB LA TEVA COL·LABORACIÓ.

Per endavant, moltes gràcies.

Ajuntament

IMATGES DEL NOU CONSISTORI

7(149)

El grup de govern d'UM. D'esquerra a dreta: Bartomeu Barceló Gonzàlvez, Gabriel Tomàs Fiol, Miquel Bestard Parets, Guillem Vidal Bibiloni, Antoni Montilla Peinado, Miquel Romaguera Cañellas, Juan Juan Ramis, Joan Bestard Trias i Francesc Sastre Serra.

El grup d'oposició PSOE. D'esquerra a dreta: Daniel Guirao Navarro, Domingo Nievas Moreno, Miquel A. Cabeza Rodríguez, Martí Serra Mas, Miquel Coll Cañellas i Manuel Pardo Cabot.

El grup d'A.P.: Felip Juan Fiol i Joan Homar Pastor.

F

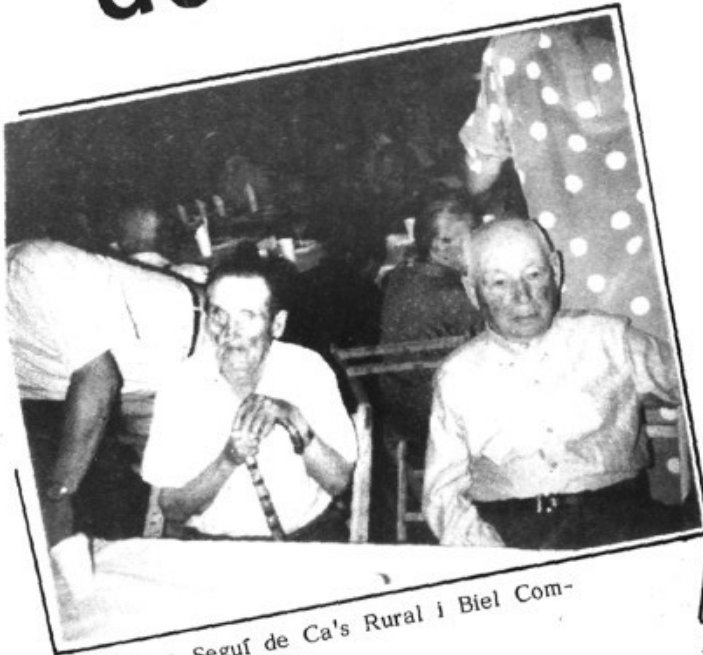
E

S

T

A

deLS PAdriNS de PòRTOL

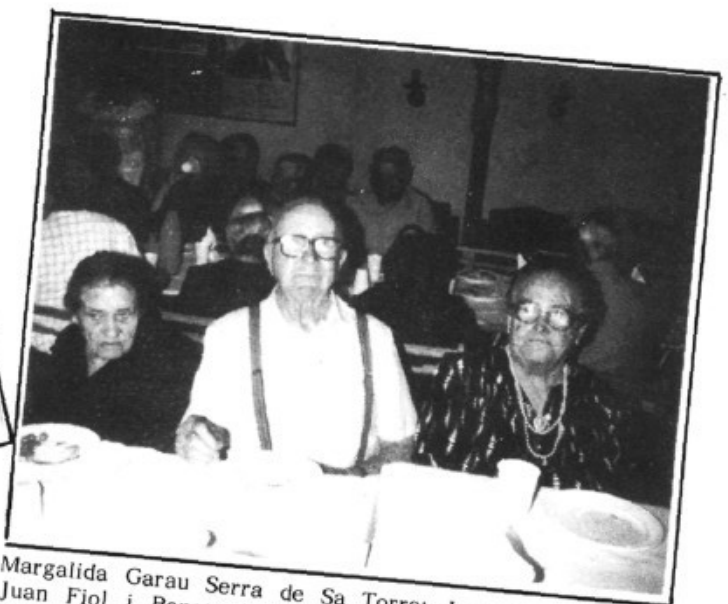
Pep Mulet Seguí de Ca's Rural i Biel Company Fiol "Sipera".

Francesc Creus Barrera "Viró", Sor Maria Angela Coll Pons i Apol.lònia Seguí Sureda de Ca'n Poloni.

Gori Cañellas Capó i Maria Amengual Serra de Ca'n Vent; Rosa Amengual Serra de Ca'n Vent i Gabriel Marquès Capellà.

Margalida Garau Serra de Sa Torre; Jaume Juan Fiol i Beneta Cañellas Vich de Ca'n Carmen.

Montserrat Cañellas Palou "Miqueleva" i Antònia Bibiloni Amengual "Miquelona".

Catalina Sans Frau des Tancat, Maria Vich Santandreu de Ca'n Flor, Magdalena Guardiola Serra i Margalida Guardiola Serra. A darrere Miquel Cañellas Serra de Ca'n Ros.

Margalida Cabot Roca "Carretet"; Miquel Cañellas Santandreu i Pepa Bonnín de Ca Na Pepa.

El matrimoni de més durada: Josep Duran Cabot i Catalina Ramis Bestard de Sa Font

Vicenç Serra Garau "Mira" i Montserrat Cañellas Capó (+) Rafel Moll Bestard "Pinso"

Magdalena Santandreu Ripoll de Ca'n Tassar, Margalida Cànovas Juan i Miquel Bibiloni Roig de Ca Ses Colomes.

Francesca Noguera Terrassa "Parruta", Maria Garau Serra "Seguina" i Maria Pizà Ramis "Xica".

Bartomeu Garau Frau "Teresa", Mateu Cabot Roca "Carretet" i Joan Cañellas Roca "Teixidor".

Polícia

LA POLICIA MUNICIPAL INFORMA

Juny

Dia 1 davant el "meson Tio Pepe" hi hagué un accident entre dos cotxes amb quatre ferits greus.

El mateix dia hi hagué foc a un rostoll de Son Bonet i fou necessària la presència dels Bombers.

A les 22'30 al carrer Gra. Weyler d'Es Pla de na Tesa xocaren un R-5 i un Simca 1200; sense ferits

Dia 4 la PM va atendre un extranger a Sa Cabaneta que sofrí una hemorràgia. Fou assistit pel metge local.

Dia 5 hi hagué una identificació de gitanos a Pòrtol a les 16 h; a les 19'30 la PM hagué d'intervenir a Ca's Capità per una ruptura de rajoles.

El mateix dia hi hagué un accident de tràfic entre un R-5 conduït per Antonio M.N. i un vespino conduït per Jaume N.V., el qual va haver d'esser assistit a una clínica de Ciutat.

Dia 9 a un solar del carrer Hno Benildo hi hagué foc que fou apagat per la PM, la Guardia Civil i els Bombers de Palma.

Dia 10 foren tancats al dipòsit de la PM dos individus: M.A.R.C. de 24 anys i M.C.C. de 42, per escàndol a un bar d'Es Pont d'Inca.

Dia 11 fou recuperat un vespino a Ca'n Pol, procedent de robatori.

Dia 12 fou traslladat a Son Dureta el nin de 12 anys Víctor R.G. que s'havia fet un cop al cap.

El mateix dia hi hagué un incendi a Es Garrovers apagat per la PM i els Bombers de Palma.

Dia 13 hi hagué una falsa alarma a la Caixa d'Estalvis de Pòrtol, i un accident entre dos cotxes sense ferits.

Dia 18 l'electricista de l'Ajuntament Josep Pou fou traslladat a la Policlínica ja que s'havia fet mal.

Dia 19 va esser traslladada a Son Dureta una nina de 7 anys que es feu mal als cotxets de xoc.

Dia 20 incendi al Torrent Gros, apagat.

Dia 21 foren detinguts per la G.C. i la PM tres individus per usurpació de funcions, es feien pasar per guàrdies civils.

Hi hagué una brega al pub d'Es Figueral que acabà amb la presència de la PM.

Dia 23 al carrer Oleza fou atropellat Rafel B.S. per un cotxe que conduïa la senyoreta J.P.F.

Aquest mateix dia fou recuperat un vespino robat a Lluçmajor.

Dia 26 al carrer de Sa Cabana xocaren dos cotxes. La PM hagué de fer l'atestat perquè els conductors no es posaren d'acord.

Resum: atestats 3, denúncies de tràfic 69, denúncies d'obres 18, proves d'alcohomètria 4, detinguts 8.

Juliol

Dia 1 es recuperà a Pòrtol un 4-L robat. El mateix dia intervenció a un bar de Sa Cabana quan una persona beguda feia demostracions damunt una taula i hi volia orinar.

Dia 3 foren sorpresos per la PM dos homes dins un cotxe fent lo normal entre un home i una dona.

Dia 5 accident al creuer de la carretera de Sa Cabaneta i Inca entre dos cotxes. Sense ferits.

Dia 6 incendi a un solar del Polígon Industrial.

Dia 9 de matinada fou robada una furgoneta 4-L en Es Pla de na Tesa. La PM localitzà en el

SOCIETAT

Com ja sabeu fa uns mesos que hi va haver canvi de direcció a l'oficina de la Caixa d'Estalvis "Sa Nostra" de Pòrtol. En un número anterior vàrem parlar amb Miquel Sureda, l'anterior director. Avui ho feim amb el nou.

Antoni Pere Font Munar és de Ciutat, té 33 anys, és casat i té tres fills. Des de fa tres anys viu al nostre municipi, concretament en Es Pla de na Tesa. Abans de Pòrtol va estar per espai d'onze anys a l'oficina de Colliure (Es Camp Redó).

-Coneixies Pòrtol?

-De referències. Havia vingut a comprar coses de fang, siurells... Ho coneixia poc.

-T'has trobat sorpreses a nivell econòmic?

-Aquí s'estalvia molt. Si tenim en compte població i lloc de l'oficina, resulta que és una que opera molt. Em pensava que hi hauria menys moviment. A Pòrtol hi ha un client estalviador.

-Com estan les inversions?

-Crec que aquest poble anirà creixent. Pens que hi haurà noves urbanitzacions, segons el plaol urbanístic. Tenc consultes per fer obres noves, cases, xalets...

-El veus com un poble dormitori?

-Crec que en la curta experiència de tres mesos puc dir que té una vida més pròpia, si més no hi ha gent que va fent feina per ca seva. No és el típic poble dormitori ni ho serà.

-Com veus la gent?

-La veig molt franca, jo diria atenta, servicial. El tractament és molt diferent que a la ciutat.

-Estalviador vol dir tacany, estret?

-No. Crec que l'estalvi està en funció de moltes coses: cubrir unes necessitats en primer lloc i després amb un esperit previsor. Si aquestes necessitats estan

11(153)

satisfetes i la persona no s'escatima res a ella mateixa no crec que sigui avarícia. Així com hi ha gent que inverteix en altres coses, una caixa ho fa a nivell de recursos dineraris i això és l'estalvi.

-Quins serveis principals dóna Sa Nostra aquí?

-En primer lloc els serveis propis: oferim uns productes de passiu (estalvi a la vista i a terminis) i amb menys disponibilitat els comptes corrents. I també uns productes d'actiu que són els préstecs, i entre els més importants hi ha el préstec-vivenda que jo pens que és essencial perquè protegeix una vivenda; també hi ha els comptes corrents de crèdit a nivell de comerciants i a nivell de previsió estam oferint el pla de jubilació que és una alternativa per tenir una pensió suficient.

Després a nivell d'entitat col·laboradora oferim pagament de prestacions de la S.S., pagament d'atur, recaptacions per hisenda, entre altres. I després a nivell d'obra social Sa Nostra s'ha distingit per potenciar unes activitats socials, artístiques i culturals que crec que són una cosa característica d'aquesta entitat que la lliguen un poc amb els projectes del lloc on ens trobam.

-Quin programa d'actuacions socials i culturals tens previst?

-De moment estic en un pla de coneixement, però ens mantindrem oberts a qualsevol iniciativa d'aquest tipus. De tota manera el programa no l'ha de fer únicament l'oficina sinó totes les forces de Pòrtol i les entitats culturals.

Per acabar vull fer un oferiment personal de cara a Pòrtol en el sentit que estam disposats a atendre tothom en tots els aspectes.

-Perfecte, Antoni, gràcies i sort!

Polígon una persona d'edat que havia desaparegut del seu domicili de Ciutat.

Dia 10 a les 23 h. a les festes de Pòrtol Sebastià M.G. de Santa Maria del Camí xocà amb una moto Yamaha contra una columna de Ca'n Verdera. Hagué de ser traslladat a Palma en ambulància. Al lloc de l'accident fou atès per tres metges que eren a les festes.

Dia 11 en Es Figueral xoc d'un vespino contra una furgoneta aparcada. Fou traslladat a Palma.

Dia 13 a les 8 h. la PM i uns veïnats hagueren d'apagar un foc a un solar del carrer Rector Llompart. A les 18'30 i per tercera vegada es tornà calar foc un solar del Polígon. Fou apagat per la PM, la G.C. i els Bombers de Palma.

Dia 15 fou entregat a la PM el menor P.T.R. per consum de drogues; el fet fou denunciat pels seus propis pares.

Dia 17 per ordre de l'Alcaldia fou tancat el Pub s'Esclat d'Es Figueral per no tenir les oportunes llicències d'activitats.

Dia 18 es disparà una alarma a una vivenda del Carrer Gral. Goded. La PM hi efectuà un registre sense trobar-hi res.

Dia 20 a les 12'15 al camí del cementeri una furgoneta amb tres dones i carregada de verdures tengué un accident. Dues resultaren ferides greus.

Dia 21 a les 13 h. la PM hagué d'anar a un restaurant de Ca's Capità ja que al pis de damunt s'havien deixat una aixeta oberta.

Dia 22 a Son Nebot hi hagué una brega entre cinc veïnats. La PM els traslladà a la G.C.

Dia 25 una vivenda del carrer Nueva s'inundà degut a les pluges i al mal estat del clavegueram.

Dia 26 xoc al semàfor d'Es Pont d'Inca.

(Viatge cronològic
per la història de Marratxí
a través de les actes municipal.)

Fa 150 anys (juliol del 1837)

Se forma la llista dels qui són contribuents a la "milícia nacional" pel valor corresponent al primer semestre d'aquest any que puja 15 lliures, 16 sous i 2 diners i se resol passar-la al recaptador nomenat, Miquel Nadal i Serra.

Reunits batle i regidors, l'ècnom de la vila Llorenç Homar i demés vocals de la Junta local de beneficència i altres individus que estan sota la immediata dependència de l'Ajuntament "siendo las nueve de la mañana prestaron todos el solemne juramento a la Constitución Política de la Monarquía decretada por las Cortes y aceptada por S.M. en el presente año, arregladamente a lo dispuesto en el Real Decreto de 15 de junio último".

Després van a la parròquia, celebren missa en acció de gràcies i quan acaba presten el jurament el clero i demés veïnats del poble.

En fa 100 (juliol del 1887)

Hi ha canvi d'Ajuntament. La nova composició és: Francesc Serra Sastre, batle Rafel Jaume Llabrés, primer tinent Vicenç Jaume Mates, segon tinent Miquel Serra Jaume, regidor síndic Bartomeu Carrió Ramis, id.

Regidors:

Joan Gallur Sabater
Josep Serra Barrera
Josep Serra Ramis
Sebastià Rosselló Pizà
Marçal Bestard Serra
Bernat Nadal Planes

Decideixen fer les sessions ordinàries els diumenges a les quatre de l'horabaixa.

Essent que el novament reelegit batle està suspès d'aquesta funció s'encarrega interínnament de la presidència el primer tinent de batle

Al cap de dues setmanes es fixen les diferents juntes permanents. Vet ací llur composició:

Junta de Sanitat i beneficència:

Antoni Villalonga Gelabert
Pere J. Juan Mas
Tomàs Romaguera Camps
Jaume Crespí Sans
Abdó Pastor Ferrer

J.d'Instrucció pública:
Tomàs Romaguera
Rafel Jaume
Antoni Villalonga

J.d'Obres públiques, camins, torrents i aigües:
Vicenç Mates
Josep Serra

J. de Pressuposts i comptes:
Bartomeu Carrió
Miquel Serra
Rafel Jaume

També se reelegixen els batles de barri:
Andreu Carrió Rotger
Martí Barrera Serra
Joan Socias Cañellas
Miquel Ramis Serra
Bartomeu Mulet Ferrà
Sebastià Bibiloni

Se designen les seccions de què s'ha de compondre la municipalitat i queda dividida en quatre:

- 1- Sa Cabaneta
- 2- Pòrtol
- 3- Marratxí, Es Pou des Coll i Son Nebot
- 4- Es Pla de na Tesa

El 24 de juliol, sota la presidència del primer tinent de batle, es procedeix al sorteig de vocals associats que amb l'Ajuntament han de formar la Junta Municipal. Queda així:

Per la secció 1ª:
Tomàs Romaguera Camps
Pere J. Juan Mas
Per la 2ª:
Bartomeu Cañellas
Bartomeu Amengual Nadal
Miquel Bestard Serra
Per la 3ª:
Joan Socias Cañellas
Antoni Vallespir Llompart
Antoni Frau Carrió
Per la 4ª:
Miquel Homar Jaume, de Mateu
Antoni Barrera
Gabriel Coll

Aixímateix se renova la comissió inspectora del cens, segons la llei electoral de diputats a Corts. Queda d'aquesta manera:

Rafel Jaume Llabrés
Sebastià Frau
Bartomeu Carrió
Felip Crespí
Sebastià Oliver

En fa 75 (juliol del 1912)

Segueixen les obres del pont de Coanegra en Es Pont d'Inca.

L'arquitecte troba que es poden abonar 1000 ptes al contractista del pont, Jaume Planisi, a compte de les obres.

Se llegeix la llista de persones que han contribuït a la millora del pont. S'acorda continuar la subscripció i es nomena una comissió formada per Antoni Homar (mestre), Antoni Vives, Vicenç Cañellas i Francesc Serra Cabot.

En fa 50 (juliol del 1937)

Antoni Sastre Miralles presenta la dimissió com a gestor municipal. Intentaran que la retiri abans de presentar-la al governador civil.

Han d'estudiar una fórmula per veure si seria convenient deixar el servei de carro de transport ja que troben que és un sistema molt costós en proporció als treballs que realitza.

Acorden demanar que suprimeixin les escoles nacionals de pàrvuls de Marratxí, Es Pont d'Inca i Es Pla de na Tesa i la mixta de Marratxinet.

Es fa neteja del pou públic de Ses Clotes, devora la quarterada dita des Rafal, per a que els veïnats hi puguin abeurar els animals que pasturen per les finques d'allà a prop. Costa 5 ptes.

Es col·loquen les làpides amb els noms antics dels carrers d'Es Pont d'Inca que acordà reposar la comissió gestora.

Troben que el camí de Sa Cabana està en molt mal estat perquè fa molts d'anys que no s'hi ha fet cap obra de millora. Acorden publicar un ban convidant a què tots els qui vulguin dur-hi 200 m3 de balastre presentin en vuit dies el preu a l'Ajuntament.

Per facilitar als veïnats l'ús del carro de regar de l'Ajuntament hom farà pagar 3 ptes per dia a aquells que el sol·licitin, compromentent-se a pagar els desperfectes que l'hi poguessin fer. L'encarregat d'aquest servei serà l'empleat municipal Bartomeu Cañellas Capó.

Acorden comunicar al veterinari titular que, com a mínim,

verifiqui mensualment una inspecció de llet a cada barri del terme per tenir notícies que se'n veu molta sense reunir les degudes condicions.

El fossar ha de pintar tots els bàuls que hi ha en el dipòsit del cementeri per conservar-los i que es puguin utilitzar quan faci falta.

Un fuster que ha fet feina algunes setmanes a les obres de l'escorxador no ha abonat el jornal al seu mosso. Acorden que no hi faci pus feina i que pagui a l'aprenent.

El regidor Sastre retira la seva dimissió.

En fa 25 (juliol del 1962)

Surt a subhasta l'asfaltat i la col·locació de voravies dels següents carrers: Rector Llompard, Marquès de Zayas, Marquès de la Cenya, Maria Guzman de Moscardó, N^o S^o del Carme, Heroes del Alcázar de Toledo i Queipo de Llano.

Hi ha d'haver oposicions per dues places de peons caminers. Composen el tribunal: Antoni Moyà, batle, com a president; Bartomeu Riera Antich, secretari; Joan Sans Miralles, mestre nacional; Joan Capó Porcel en representació de la Direcció Gral d'Administració Local.

El regidor Miquel Serra Comas demana que en Es Pla de na Tesa hi posin discos de senyalització de velocitat i de zona escolar, en vista que hi ha molt de trànsit.

Es demana a GESA que hi hagi una major potència en el subministrament d'energia elèctrica d'Es Pont d'Inca ja que a les hores punta no és possible llegir ni utilitzar cap aparell elèctric domèstic

Interessa obrir el carrer A en Es Pont d'Inca però hi ha uns problemes econòmics derivats del cost de l'expropiació i ocupació de terrenys. Se gestionarà amb els veïnats per trobar una solució.

Acorden augmentar la gratificació de la "divulgadora rural de la Sección Femenina" demanada el passat maig. De 100 a 175 ptes.

S'acorda l'electrificació del nucli de Marratxinet, únic que encara no té corrent. S'ha de formar el projecte i el pressupost per part de GESA.

Aproven que el perit industrial, Sr. Laportilla, faci un projecte i pressupost per renovar i millorar la xarxa d'enllumenat públic del municipi, amb llums guies per a tot el vespre.

Han de fer un projecte per poder aprofitar l'aigua del pou municipal del carrer Gómez Ulla d'Es Pont d'Inca.

Donen de baixa els arbitris de Beneta Rigo Vidal per venda de carn fresca, a partir del 1-1-63 substituïnt-se pel concert de Miquel Ramis Perelló.

Gabriel Prohens Matas rep la llicència municipal d'apertura d'un bar en el carrer Weyler, n° 9.

S'han de publicar uns bans indicant les principals regles de circulació a què s'han de sotmetre conductor i peatons, tenint en compte l'intens tràfic d'Es Pont d'Inca.

Se paguen 84.468 ptes per l'asfaltat del C/ Jaume I, fet pel contractista Joan Perelló. L'aparel·lador és Sebastià Salom Amengual.

---A G O S T---

Fa 150 anys (agost del 1837)

Passen comunicació al "Gefe superior polític" sobre l'acte solemne de jurament de la Constitució política de la Monarquia.

En fa 125 (agost del 1862)

Contesten a una demanda de la Hisenda Pública sobre la modificació del resum de la riquesa del Terme. Consideren que és necessari posar en evidència davant l'administració que la riquesa de Marratxí tal com ha figurat en els darrers repartiments excedeix del seu veritable import. Per lo vist la base estava fonamentada en el "catastre de 1685" però successives modificacions han fet que aquest poble sortís perjudicat.

En fa 75 (agost del 1912)

Antoni Vives Canals, segon tinent de batle, presenta la dimissió del càrrec. L'Ajuntament no l'accepta.

Essent que a Sa Cabaneta no hi ha plaça pública s'acorda fer-hi el corral annex a la casa consistorial. S'ha de passar ofici a l'arquitecte provincial per a que passi per la vila per tal d'aixecar el plànol oportú per la reforma projectada.

En fa 50 (agost del 1937)

Es prohibeix la circulació de cans per les vies públiques del Municipi sense dur morral i la placa del registre corresponent a l'actual exercici. Hi haurà càstic pels contraventors.

Han col·locat una bomba de treure aigua a la plaça pública de Sa Cabaneta.

Han de tomar la casa de Ca'n Rubiol del c/Gral Mola d'Es Pla de na Tesa per ampliar el camp de Son Bonet, que pertany al ram de guerra.

S'ha de fer net el pou nomenat "Font de Marratxinet". També hi col·locaran una corriola i una cadena per poder treure aigua.

El "dia del plato único" ha passat a ser setmanal. Els subscriptors han de pagar la mateixa quota que quan era quinzenal.

Es fa constar en acta "la satisfacción y alegría, exteriorizada con manifestaciones de entusiasmo en los diferentes barrios por la brillante toma de la ciudad de Santander por las invictas tropas de nuestro Caudillo y Generalísimo Franco".

Se publica un ban per fer saber que queda terminantment prohibit llevar grava dels carrers o camins públics del terme, advertint que hi haurà multes pels contraventors.

En fa 25 (agost del 1962)

S'atorguen -com cada any- les següents subvencions:

- A l'Institut d'Estudis d'Administració local, 900 ptes
- Als "cotos escolares", 300 ptes
- Al Col·legi de Secretaris, Interventors i Dipositaris d'Administració local, 525 ptes
- A la Guàrdia de Franco, 500 ptes
- Al Frente de Juventudes, 600 ptes
- Al menjador d'Auxilio Social, 600
- Al pòsit local, 11.000 ptes
- A les festes patronals, 2000 ptes
- Al col·legi de sordomuds, 2400
- A la "Feria Internacional del Campo", 1000 ptes.

Es concedeix llicència municipal a Miquel Alomar Salvà per obrir un local destinat a vendre pinsos i gra en el C/ Antonio Maurà, 10.

Autoritzen a Francesc Zanoquera Vidal per instal·lar una indústria destinada al sacrifici i preparació de polls en el C/ Gral Franco, 37.

Autoritzen a Alfons Grech Pomarés per instal·lar una indústria de fabricació de viguetes i bovedilles de formigó armat en la perllongació del c/ de ca ets Enegistes.

Autoritzen a Rafael de Mata Montero en nom de "la Auxiliar Mallorquina de Construcción" per instal·lar en el local del c/ Gómez Ulla, 13 una indústria destinada a fabricar articles derivats del ciment.

Es concedeix llicència municipal a Gabriel Prohens Matas per obrir una barberia en el c/ Weyler.

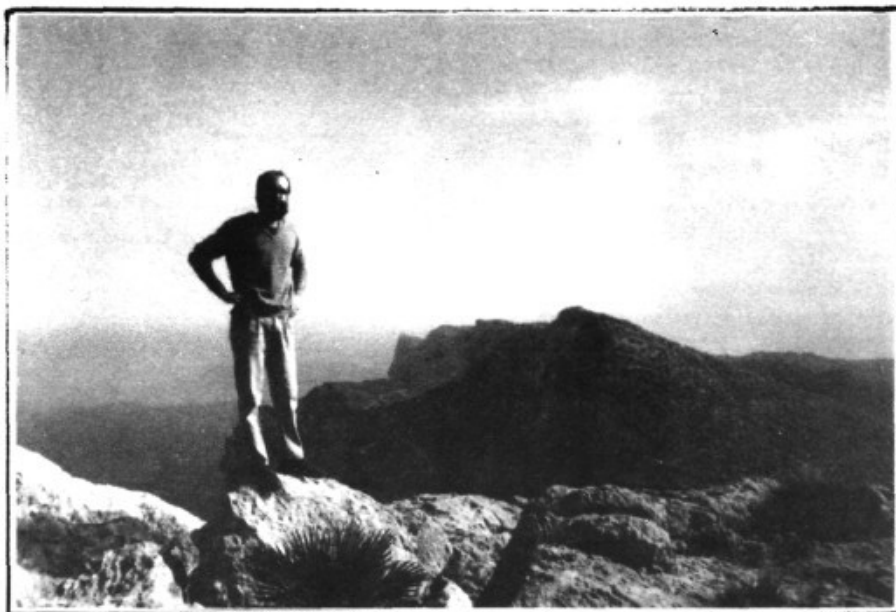
Es concedeix la baixa d'un forn a nom de Caterina Oliver Serra, del c/ Balmes de Pòrtol.

S'autoritza a Caterina Vidal Mayol per instal·lar en el c/ Santa Caterina Thomàs, 72 una indústria destinada a escorxadors avícola.

B I E L

Excursions

EL FUMAT (320 m.)

Aquí tenim una altra excursió per a l'estiu, ja que en haver-la acabada ens podem donar un bany.

Aquesta excursió convendria fer-la de bon matí, inclús seria una bona idea anar-hi abans de sortir el sol i així el podríem veure sortir, i si fos un dia sense calitja també veuríem l'illa de Menorca.

De totes maneres sigui de bon matí o de gran dia, val la pena visitar la península de Formentor, tant per la vista de les aigües transparents de les dues costes com per la meravellosa vista de la terra i la seva baixa vegetació verdsosa.

Començarem l'excursió a l'entrada del túnel, a la seva esquerra veurem una escaleta que s'enfila per un penya-segat, nosaltres seguirem per ella. Recomanam que si teniu vertigen no vos gireu a darre-re ni mireu per avall perquè fa més por que companyia. En esser a dalt d'aquest penyal seguirem en direcció S. per una pendent bastant empinada; en haver-la pujada veurem davant nosaltres el camí vell del Far, després tombarem a la dreta en direcció SO fins a dalt del Fumat. D'aquí dalt podem contemplar una de les millors vistes tant per mar com per terra de Mallorca. El camí de tornada el farem pel camí vell del For que ens durà a uns 500 m. enfora del túnel. En esser al cotxe tornarem arrere uns 500 m. avall i veurem el camí que va a Cala Figuera; val la pena anar a donar-nos un bany o a passar-hi la resta del dia.

Horari aproximat: 3 hores.

JORDI CLOQUELL

Editorial

A MODO D'EDITORIAL

Acabat de llegir l'article "LA PASSA ENVANT" signat per Ramon Turmeda no he tengut altre pensament que escriure una resposta o afegitó. I aquí el teniu.

L'article parla de les conseqüències dels resultats electorals pels nacionalistes i per l'únic partit nacionalista mallorquí, el PSM.

Fa menció, també, a les conegudes coalicions de partits nacionalistes amb altres que no ho són a alguns llocs de la Península, i cita el País Valencià; puntualitza la transformació externa del PSA (Partido Socialista de Andalucía) per PA (Partido Andalucista). Recorda la possibilitat d'un congrés extraordinari del PSM i, objectivament, fa conèixer el positiu índex de nacionalistes que hi ha a Mallorca. Per acabar, reflexiona dient que "és qüestió de temps i de conscienciació".

Efectivament, aquí hi ha la gran qüestió, la clau que pot obrir la porta al camí del nacionalisme vertader: LA CONSCIENCIACIÓ. Evidentment no és un descobriment històric saber que és la conscienciació social del poble mallorquí la que pot fer possible que aquestes illes estiguin governades per dirigents nacionalistes. I, ¿com s'aconsegueix prendre consciència del fet nacionalista i adquirir un mínim de sensibilitat cap a les coses nostres? No oblidem que el nacionalisme, dins la més profunda de les seves arrels ideològiques hi guarda l'amor i la gelosia d'allò nostrat, i nostrada és la llengua, és la cultura popular, és el treball pagès del nostre camp, és la muntanya plena de pins i d'alzines, és la mar de les aigües cristal·lines i moltes coses més; però mai no s'identificarà amb el nacionalisme el fum dels cotxes, aquella autopista que ens permet arribar deu minuts més prest al lloc on anam ni aquella urbanització monstruosa que posa el cul damunt la mateixa vorera de la mar.

Escrivint aquestes retxes em ve a la memòria el que va dir el pare Ramon Ballester el passat 19 de juliol al Torrent de Pareis en el pregó amb motiu del concert anual que fa la Capella Mallorquina en l'incomparable marc natural del Torrent; apuntava en un passatge del pregó:

"... amics, jo us convid a cantar i a viure -des d'aquest Concert- una compromesa cançó de llibertat que digui més o manco així: Basta de pragmatisme, d'especulacions utilitaristes, del terrorisme del ciment que mata la natura i ens ofega! Que puguem fruir la gratuïtat i l'alegria de compartir els nostres paisatges que són terra de tots.

Basta també de l'hedonisme buit que ens eixorca l'ànima!

Que tinguem el coratge de mantenir uns valors que ens configuren i ens mantenen drets; sempre disponibles per a bastir un País on hi priva el ser sobre el tenir.

Basta ja d'estar mans plegades o deixar-se dur del pessimisme!

Que res ni ningú no ens enteli l'ideal; i que amb esperança i paciència tossuda, activa, construïm un món renovat: un món que no creï marginats socials, que deixi la folla cursa dels armaments i de la violència; un món de justícia i de pau.

Basta ja de malconèixer la nostra cultura i de menysprear la llengua pròpia! "Pels títols que la il·lustren, pels records que l'ennobleixen, per l'ànima que hi vibra; però sobretot voler-la i preferir-la per ésser la nostra -com deia Joan Alcover- Aquest és el títol suprem que la fa, no la millor, sinó l'única per nosaltres".

Que es faci el miracle que demanava Marian Aguiló:

"Digau "EPHETA" al coratge
de la ignorant multitud
i cobrarà son llenguatge
mon trist poble sord i mut."

Això senyors, pens jo que ho diu tot. I sols una paraula basta per definir realment el que significa la conscienciació que proposa Ramon Turmeda i l'exposició del P. Ramon Ballester: Amor, a Mallorca.

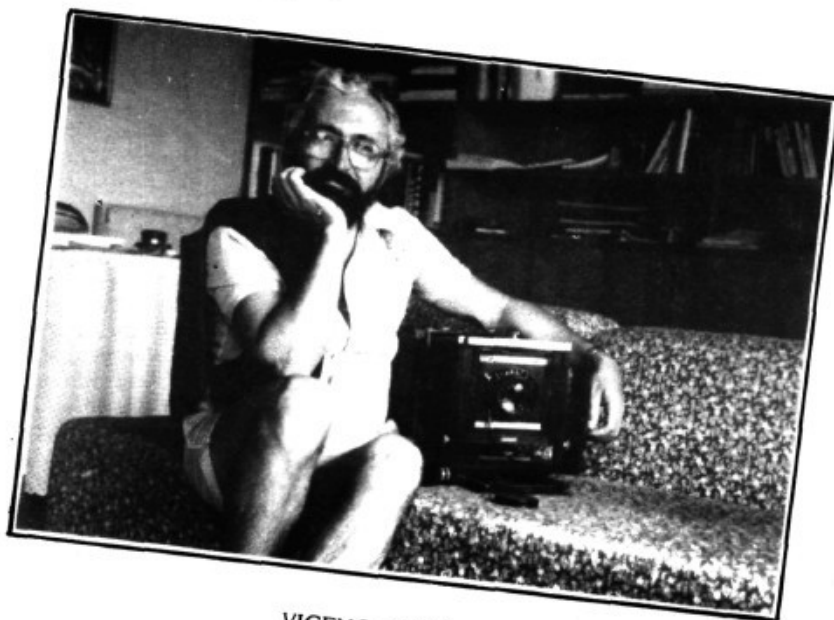
Estimar-la com a una mare. Ella ens va parir, ens ha vist créixer i ens veurà morir.

ANTONI CANYELLES I OLIVER

La mosca barruda

16(153) "CONVERSES
AMB GENT
NOSTRA"

VICENÇ MATAS

Vicenç Matas i Miralles viu a Ca'n Rudin, al camí de Sa Comuna de Sa Cabaneta des de fa cinc anys. Crec que és prou conegut dels mallorquins i de qualsevol que miri la televisió a l'hora de la programació per Balears. Va passar, de més jovenet, bastants d'anys al Pla de na Tesa, a la casa pairal de Ca'n Vador.

-Vicenç, quina és exactament la teva feina a T.V.?

-Bé, la meua fitxa tècnica es podria omplir dient que som operador de càmera de T.V.E. a Balears, o si vols, reporter gràfic. La meua tasca és la d'enregistrar unes imatges per tal de donar a l'espectador una selecció de la realitat més destacable, de tot allò que passa a les Balears. Aquesta realitat sempre està en funció de l'actualitat: l'arribada d'una personalitat, un incendi, campionats esportius, etc. Jo he de contar visualment allò que passa segons com jo ho veig, però dins un marc d'objectivitat, tenint present que la filmació ha d'arribar a un públic més nombrós i divers. Això comporta una gran delicadesa perquè el càmera ha de transmetre no tan sols allò que l'interessa a ell, sinó totes aquelles coses que són importants per al públic. El càmera s'ha de posar al nivell d'allò que capta: per exemple, si el càmera no sent gens d'interès per un partit de futbol, l'ha de captar amb tant d'esment i passió com si fos un fanàtic d'aquest esport.

-I la teua feina, quin lloc ocupa en relació als programes ja elaborats que veim en pantalla?

-Es una feina en equip. La feina del càmera

és tan sols na baula d'una cadena molt llarga; a part d'ell hi ha els ajudants, el redactor, els tècnics de so i de llum, els locutors, etc. Cadascú és responsable de la seva part però el resultat no depèn mai d'un sol element.

-Quina llibertat tens d'escollir els temes o notícies que a tu t'agradaria filmar i mostrar als espectadors?

-Això ja són figures d'un altre sostre. La televisió és una organització mirall d'un poder molt més enorme, més complicat. El qui té la T.V. té el poder, això els polítics ho saben molt bé i confien el maneig de la T.V. a gent que no pugui perjudicar els seus plans. Aquest fet condiciona molt. Jo puc proposar algunes coses, però tot està supeditat a l'espai de temps i ara, a l'estiu, és d'una hora.

Els redactors són els qui proposen els temes a tractar i seleccionen les filmacions segons els diaris i altres informacions. Això és absurd, és molt lluny de l'ideal. El càmera té la llibertat de filmar la notícia així com vol, però pels dirigents és molt més important que surti un personatge en pantalla, no de la manera com surt, inclús no importa què digui, tan sols que la gent el vegi.

-Per tant, com s'hauria de fer la T.V.? Què té de positiu la T.V. d'aquí?

-Bé, hi ha altres alternatives. El pitjor és que la T.V. es torni una rutina, per començar no s'hauria de fer segons allò que diuen els diaris sinó segons les coses vives, les que veim pel carrer, a la realitat palpable. Un altre aspecte és el de la llengua:

s'havia deixat molt al marge i es va proposar dur el professor Grimalt. Que surti en imatge explicant i parlant d'aquesta temàtica és bo i ell té bones qualitats, però seria molt millor si es fes d'una forma més dinàmica i més d'acord amb els parlants: converses als mercats, a les fires... I com això, tot podria tenir un tractament més viu, més expressiu, de més participació.

Quant a l'altre punt, jo crec que sí, que hi ha coses positives. Si comparam la nostra manera de fer televisió amb la de Catalunya tampoc no és que aquesta sigui gaire més interessant que la d'aquí. Es fan els mateixos errors i es mouen pels mateixos interessos. Tots els altres canals, siguin pirates, siguin bons o dolents tècnicament mentre mostris la realitat visual, verbal, cultural de Mallorca, Menorca i Eivissa, és una cosa ben positiva. La T.V. a Balears, malgrat les deficiències administratives, tècniques, lingüístiques, etc., és molt important i positiva. Entre tots hem d'aportar el nostre criteri i treball tan bé com poguem per fer-la millorar i superar.

-Què feies abans de fer feina per T.V.?

-Els primers contactes amb el món professional de la imatge varen ser uns cursos d'educació cinematogràfica infantil. Jo parlava de cinema amb els al·lots. Això em va dur a pensar en fer cinema, a fer el que trobava més escaient pels al·lots. Jo treballava amb pel·lícules llogades, però a mi m'interessava arribar a fer cine i calia aprendre: començar a fer fotografies, a fer pel·lícules curtes. Poc a poc vaig començar a poder viure de les fotografies i dels films que jo feia. Vaig fer fotografies per il·lustrar atles, llibres. Vaig començar a fer de corresponsal per a la T.V. del programa regional, quan hi va haver televisió a Balears em varen dir per treballar amb ells, jo tenia equip propi i el vaig posar a disposició seva. Els primers anys la meua feina era exclusivament per T.V. Ara tenc més temps per fer aquelles feines que m'agraden més, que m'interessen. Ara puc escollir entre els treballs que em proposen els que més m'interessen. En aquests moments faig unes fotografies sobre races autòctones d'animals que m'han demanat uns manescals amics meus.

LLEGIU, LLEGIU!

18(160)

COSES D'ES JAI

Aquest jai punyetero es pensava que podria tenir vacances, però en s'estiu i tot s'arròs va a grumallons. Per on començam?

Res millor que començar pel principi. I el principi fou el nomenament de batle. N'hi hagué per llogar cadiretes. Es veu que el comandar imposa. Saps que hi anaven de xalests i vitencs els d'U.M. amb la mudada nova i l'anagrama del partit que lluia talment un "cordonsillo".

I en Joan Feliu que anava gat? Què feia anant a seure al banc de l'oposició? Tal vegada planeja ja la primera fuga del consistori? Probablement devia esser l'emoció de tan august instant allò que li feu perdre el Nord.

I tornant a en Joan. Mai m'haguera pensat que les emocions de comandera et girassin la llengua. Per què en Joan Juan va jurar el càrrec en castellà? Potser pensa que per tan solemne acte la nostra llengua no és vàlida? Ho devia trobar poc?

També aquest jai xitxerel.lo ha d'amonestar a don Guillemet! Concòrdia, senyor batle, Concòrdia i predicar amb exemple. Què és això de en el dia de la seva solemne investidura saludar efusivament al seu grup municipal, a l'Aliança Popular i despremiar els altres? Més cortesia i manco parts i quarts. No vàreu veure en Martí que us feia mamballetes? Ara ja és temps d'oblidar els nirvis de la campanya i les petites picabaralles pre-electoralis!

Aquest jai, aprofitant les serenes estiuenques ha furgat llibres d'alta sabiduria: xinesa, hindú... A un lloc molt amagat ha trobat un vell aforisme que li ha fet gràcia. Diu així: "Fes una infracció, i et faran cosa".

Per cert que ja és ben hora de deixar de parlar de política i parlar de festes.

De festes en podríem parlar d'asseguts, com asseguts encara esperen els portolans la pujada al cadafal dels seus més il·lustríssims i inefables glosadors. On eren en Felip, en Pau i el super-màner Marçal, a l'hora de començar el glosat? El ridícul fou de pinyol vermell.

Els es defensen dient que ningú no els havia convidat a festa, que ho havien posat damunt el programa sense el seu consentiment, i que fins mitja hora abans d'haver de començar a glosar, el supertotum-factorum Romaguera no els havia dit res.

Quan en Romaguera els va dir si pujarien, volgueren cobrar... I jo què sé quantes coses (llegiu dois) digueren.

Mal fet està que no els diguessin res, però ja se sap que el sabater és el qui duu les sabates espanyades i els confiats van a l'infern, però allò que feren la Comissió de bravejadors portolana és simplement fer el colló. Hi havia altres maneres de solucionar el problema, haguessin fet una glosa de picat a qui se la meresqués! Ho haguessin fet constar en acta! Però fer seure la gent mitja hora per no res, això és abusar massa de la confiança del poble. El descuit o l'excés de confiança d'uns quants no era suficient per burlar-se olímpicament del públic.

Enhorabona a en Pedro de n'Anita Perruquera pel fritet, que la Mare de Déu del Carme et conservi aquestes manetes d'àngel per aguiar.

Per cert ja era ben hora que els del P.S.M. despenjassin la pancarta que s'asolellava devers Sa Cabaneta. Potser era que els mancava la força necessària per davallar-la.

ES JAI DE SA COVA

LLOCS DE VENDA

D'AQUESTA REVISTA

Pòrtol

CAFE CA'N JAUME
PAPERERIA CONXIN
AUTOSERVICI CA'N CROSTA

Sa Cabaneta

PAPERERIA SA CABANETA
CAFE CA'N CARRIO
CAFE NOU
BAR LA UNION

Es Pla de na Tesa

AUTOSERVICI MATAS

Es Pont d'Inca

PAPERERIA FRANCIS

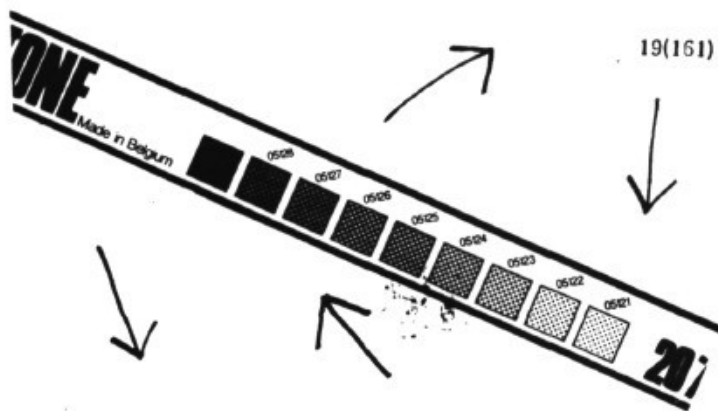
BENZINERA. Estació de Servici Marratxí

LA PORTADA D'AQUEST MES

De qualque manera el mes passat ja vàrem iniciar un altre camí en les portades de Pòrtula: la fotografia. Si des de fa un temps eren les portades dibuixades per artistes, ara ho seran fotografiades.

La corresponent al mes de juny -per ventura no va quedar massa clar- era una fotografia de l'any 1902 reproduïda de "La Roqueta".

La d'avui és tot un símbol. Una imatge que de cada pic es veu menys: un home de Marratxinet, el nucli originari de Marratxí -avui paradís isolat- amb el carro i la bística. Al darrera es veu un paisatge que pot canviar dràsticament si prospera el projecte d'autopista. D'aquesta fotografia de Macià Duran i Antoni Rotget haurem de dir "això era...?"

HAUREM DE VIURE ELS BLADE RUNNER ?

Blade Runner és el títol d'una magistral pel·lícula de Ridley Scott. En ella vivim una situació poc habitual dins el món de la ciència ficció. Una ciutat, grisa i fosca és habitada per una massa humana que fa d'ella una metròpoli superpoblada. Aparentment no sembla que hi hagi un desorbitat avanç tecnològic, però en el fons és aquest l'objectiu dels Blade Runner. Aquests són uns homes que temps enrera foren entrenats per donar caça als anomenats "Replicants". Aquests senzillament eren humanoides, però d'entre ells hi hagué una sèrie, els Nexus-6, que arribaren a una perfecció increïble i gran semblança amb els homes, tant que s'han de sotmetre a dures proves per saber si són o no replicants. La particularitat que tenen és que quan foren creats se'ls limità la seva vida. Els humans es pensaven que ja no quedaven replicants i per això desaparegueren els Blade Runner. Ara però, els nexus-6 han tornat a la ciutat, per trobar qui els pugui allargar la vida. Es aquí on apareix Rick Deckart, interpretat per Harrison Ford. Ell és el darrer Blade Runner i té per missió acabar amb els darrers Nexus-6. Ho aconseguirà?...

Hi ha un moment a la pel·lícula en el que un dels personatges diu: "Sóc dissenyador genètic". Aquest aspecte de la pel·lícula crec que molt aviat serà realitat (si no ho és ja). Les manipulacions a les que ha ribat l'home, tant en animals com en la pròpia humanitat donen molt que pensar. I això en un principi tindrà objectius pacífics destinats a millorar les races, eliminar del planeta malalties, etc. Però com tot lo nou que es descobreix o s'inventa s'acaba aplicant al que no s'hauria. Qui sap, pentura d'aquí uns anys en lloc de tenir carnet d'identitat haurem de dur un carnet genètic...

Hi ha un periodista de parla anglesa que escrigué un llibre en el que conta que fou testimoni de l'experiment de clonació d'un milionari nordamericà. La prohibició d'aquest a que ell pogués agafar proves del que veia, ha fet que el seu llibre sigui tota una polèmica, ja que al no tenir proves les editorials deien que s'havia de publicar baix el concepte de novel·la, fet que no agradà al periodista. A la fi trobà qui li publicàs sense haver de dir que era novel·la.

També fa molt poc, a una revista de caire nacional, es publicà un reportatge que apunta cap a la possible i imminent creació de l'home-mono. En un principi es destinaria a fer les tasques més dures i mal vistes per la societat. Això ens crearia innumbrables problemes, ja que aquest col·lectiu, en un principi inferior a la raça humana començaria a fer les seves "reivindicacions" i ben segur que sorgirien societats que tendrien per objectiu protegir aquesta espècie. Es fer una mica de ciència ficció, però no sembla que hi estiguem molt lluny.

On arribarem? Què arribarem a veure? S'atreveix qualcú a aturar aquest procés d'investigació i experimentació? Existiran de veritat els Nexus-6?

Com aquestes preguntes en podem fer moltes més. La ficció de Blade Runner no és molt llunyana. La societat de la pel·lícula vegé l'equivocació que havien fet quan crearen els replicants i el mal que allò havia suposat i suposava encara a la seva societat i el seu món. Però es corregiren i decidiren eliminar-los, pel que crearen els Blade Runner. I així aprengueren la lliçó. Ara nosaltres anam camí de la creació dels Replicants amb una diferència, que no seran de cel·luloide. Circularan pels carrers del planeta i del nostre país. La pel·lícula de Ridley Scott era ficció, ara és un avís del que ens pot passar (segur que el mateix Scott no s'ho pensà mai), un avís del que ben segur la humanitat present no en farà cas algun.

Ara només ens queden dues solucions: posar-nos d'acord i aturar aquesta experimentació o començar a entrenar els Blade Runner mallorquins.

GABRIEL ANGEL VICH I MARTORELL

ÒPTICA CIUTAT

**òptics optometristes
lents de contacte**

Carrer Manacor, 63 - PALMA - Tel. 46 37 77

Viatge

VIATGE D'ESTUDIS DEL "COSTA I LLOBERA"

Enguany els alumnes del "Costa i Llobera" han canviat d'aires quant a anar-se'n de viatge d'estudis, i si l'any passat anaren a les àrides terres del sud (Andalusia), enguany han preferit les frondoses terres del nord (Galícia).

El viatge començà el dia del Corpus quan a les 23'45 els alumnes i mestres embarcaren cap a Barcelona. El dia 19 de juny arribaren a Barcelona a les 8 del matí. Aquell dia els alumnes s'havien de traslladar fins Aranda de Duero, fent escala a Zaragoza per dinar i visitar la famosa església del Pilar. Allà els alumnes hi estigueren molt poc temps; destaca de l'església la famosa verge del Pilar desgastada per les besades de la gent i les dues bombes penjades de les tres que hi caigueren durant la guerra civil del 36.

Els alumnes després de la curta visita al Pilar anaren a dinar a la mateixa Zaragoza, l'horabaixa estigueren tot el temps dins l'autocar i el vespre arribaren a Aranda de Duero.

Al dia següent partiren cap a La Coruña fent una aturada a mitjan horabaixa a Lugo visitant les seves murades que circunden el barri antic on hi ha la catedral.

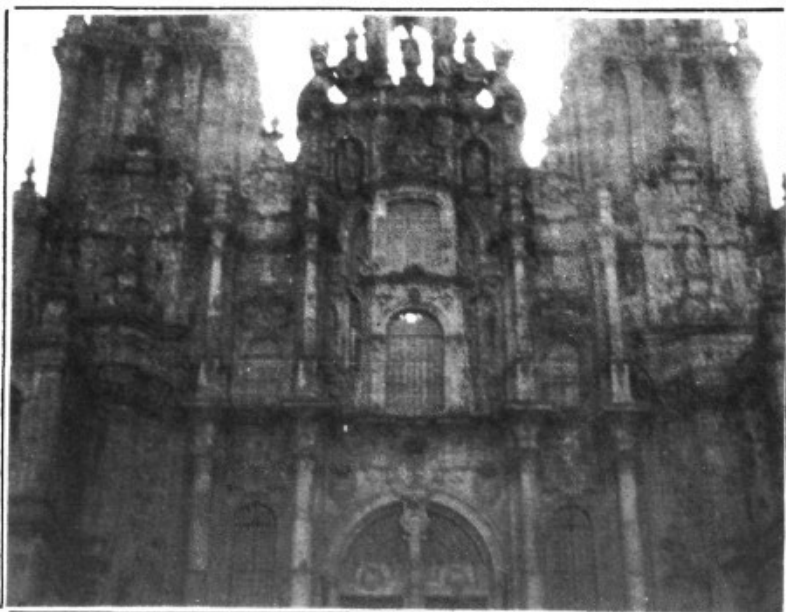
Després de la curta visita a la ciutat tornaren partir cap a La Coruña. El vespre hi arribaren i després de sopar anaren a fer una volta per la ciutat. El diumenge matí visitaren Betanzos on destaquen les seves tres esglésies: Sant Francesc, del segle XIV, d'estil gòtic destacant a l'interior diferents sepulcres; la de Santiago, d'estil romànic però amb finestres gòtiques degut a unes reformes fetes en el segle XIV; i la de Nostra Senyora del Camí, amb façana renaixentista. En aquest poble també és de destacar la seva famosa riera i les mareas que els demantins i hi van a pescar casi casi poden agafar els peixos amb la mà perquè queden clavats a l'arena.

Després passaren per Pontedeume en camí cap a El Ferrol. A Pontedeume li ve el nom pel pont que allà hi ha. La traducció seria una cosa com Pont d'Eume o Pont de l'Eume, ja que està situat damunt el riu Eume.

El més important de El Ferrol són les drassanes i l'arsenal de la Marina on els alumnes del "Costa i Llobera" entraren. Allà no hi ha molta cosa per contar exceptuant el museu de la Marina.

Després de la visita a l'arsenal es tornaren traslladar a l'hotel de La Coruña per dinar. L'horabaixa visitaren La Coruña amb la seva Torre de Hércules que diuen que la manà construir n'Hercules per penjar-hi el cap d'Herion, rei d'Espanya en aquell temps i la Coruña també va dir n'Hercules que allà s'hi establissin els homes i que el nom de la primera dona que allà va viure que diuen es nomia "Cruña" però n'hi ha uns altres que diuen que La Corunya ve de columna per allò de sa Torre d'Hercules. I deixant a part tot això del naixement de La Coruña anem a la Torre d'Hercules que té 109 m. d'altària i hi ha un far modern. Aquesta torre separa el Cantàbric de l'Atlàntic.

Després de la visita a la Torre anaren al castell de San Anton on se troba el museu arqueològic de la ciutat. Allà hi trobam que dins la Santabàrbara

hi ha bombes i canons de l'any que es construí la fortalesa o castell. Dins les dependències. Dins les dependències de la fortalesa hi ha un museu des dels temps de les civilitzacions prehistòriques: restes dels poblats celtas que es resistiren a l'ocupació romana; a les dependències superiors hi ha les armes que s'empraren durant la guerra de la Independència i els estendards que empraren les tropes espanyoles en una batallà on hi anà un batalló d'estudiants de Santiago de Compostela.

Després anaren a la plaça de Maria Pita, heroïna de la guerra de la independència espanyola. En aquesta plaça s'hi troba el majestuós ajuntament de La Coruña i es troba de les famoses vidrieres que caracteritzen La Coruña.

Després d'aquesta visita a la ciutat es traslladaren a l'hotel. El dilluns al matí abandonaren La Coruña en direcció a Santiago. Allà visitaren la catedral situada a la plaça de l'Obradoiro.

L'ajuntament i la televisió gallega està tot a un mateix edifici. Centrant-nos en la catedral podem dir que la seva façana data de l'any 1188 i és d'estil romànic. Té el "pòrtico de la gloria" que representa la creença en Déu i representa una escena del judici final. Entrant dins la catedral hi veim el fastuós altar al bell mig del qual hi ha el Santiago que està fet de marbre i decorat amb pedreria. Abans d'arribar a l'altar hi ha el creuer que es allà on balla el botafumeiro que arriba a estar a un metre del sòtil de la catedral.

L'horabaixa els al.lots pogueren comprar pels carrers de la "plateria" fins a les sis que partiren cap a Sanxenxo.

L'endemà dematí partiren cap a Portugal on passaren el dia. Allà no hi ha molta cosa per veure (almenys allà on ells anaren) i es passaren el dia comprant.

El dimecres dematí descansaren d'excursions i l'horabaixa visitaren La Toja i les ries baixes.

El dijous es passà dins l'autocar arribant l'horabaixa a Madrid.

El divendres dematí visitaren a Madrid el palau reial on han residit els reis espanyols des de Felipe V fins a Alfonso XIII i que ara és emprat per recepcions oficials; el palau és de gran bellesa arquitectònica. Després visitaren les sales més importants del museu del Prado.

L'horabaixa partiren cap a València on arribaren a les nou del vespre. Dues hores i mitja més tard embarcaren cap a Mallorca. A les vuit del matí arribaren tots amb un gran cansament.

DIVULGACIÓ

MEDI AMBIENT

Estam celebrant 1987 com l'Any del Medi Ambient amb l'objecte de promoure una major consciencització sobre aquest problema.

El problema del medi ambient es deu principalment a què la terra no és extensible, -és limitada- i en realitat no hi ha més que UNA SOLA TERRA. (Aquest fou el lema de la Conferència de les Nacions Unides sobre el Medi Humà a Estocolm, 1972)

Europa encara està patint les conseqüències de les catàstrofes de la Central Nuclear de Txernòbil i la contaminació del riu Rhin. També a prop de nosaltres hi ha notícies diàries que ens avisen sobre la contaminació del nostre medi: contaminació de costes i platges, escassetat d'aigua, autopistes i sobretot urbanitzacions incontrolades que a més d'atemptar contra el paisatge produeixen una degradació en els nostres ecosistemes d'una manera irreversible.

A nivell mundial comptam amb problemes ambientals greus: fam, augment de població, creixement constant de les superfícies desèrtiques, minvament de reserves naturals, esgotament de recursos energètics, contaminació de l'aigua de la terra i de l'atmosfera, esgotament i degradació del sol...

No podem oblidar aquells que s'originen en el nostre medi social com l'atur, la delinqüència, la violència, la deterioració de la qualitat de vida al medi urbà.

Tot això no es pot deslligar a plantejaments ecològics.

Al número 59 d'aquesta mateixa revista, a l'espai Avui és notícia, s'informa sobre certs aspectes referents a les Normes Subsidiàries que han estat exposades a l'Ajuntament de Marratxí. Unes normes que, com elles mateixes estableixen, seran les que definiran el creixement urbà del Terme una vegada siguin aprovades.

El redactor, després d'una breu exposició, arriba a una lamentable conclusió: desapareixen els pins que hi ha dins el Terme.

Si això succeeix, d'aquí pocs anys les generacions presents i futures només veuran "taques urbanitzades d'enormes proporcions a Marratxí".

Som conscients que tots aquests problemes tenen una solució "científica", però que també tot això té una dimensió social i política. La nostra reflexió va per aquí. Tenen en compte els nostres polítics el coneixement científic a damunt llurs decisions?

A l'escola ens han ensenyat a tots que la reserva dels espais lliures i els boscos són una "fàbrica d'oxigen" per a la purificació de l'aire. Un pulmó que funciona al revés.

Els boscos conserven els sòls lluitant contra la seva erosió i assegurant la seva regeneració.

Els boscos regulen els cicles de l'aigua i és un factor de protecció contra la contaminació atmosfèrica, de l'aigua i contra el renou.

Es Pou des Coll: l'únic lloc humit de Marratxí. Amb la construcció de l'autopista la seva pèrdua serà irreversible.

Avui en dia la funció del bosc es contempla també com a font d'esplai, de salut física i moral de la gent.

No sabem si els tècnics responsables de les Normes Subsidiàries dels nostres termes municipals de Mallorca, a l'hora de dictar unes Normes, han estat respectuosos amb els espais naturals.

Creim que és important conèixer les estructures i el funcionament dels ecosistemes naturals i establir les interaccions entre ecosistemes veïns a l'hora de fer una bona planificació territorial.

L'estètica del paisatge és un factor que s'ha de tenir molt en compte.

El nostre paisatge rural, cada vegada més, es troba invadit per ciutadans que estableixen la seva segona residència, de dispersió anàrquica i d'una arquitectura que res té que veure amb la pròpia de la zona. Residències en moltes ocasions de molt mal gust. Poc a poc es va instal·lant la lletjura.

Per acabar, direm que protegir la naturalesa no equival tan sols a preservar les masses forestals, també hem de procurar estimar i conservar l'arquitectura popular. Els edificis i monuments històrics (cases, possessions, molins, marges, etc) formen part de la història dels nostres pobles i són l'expressió d'una cultura. Moltes vegades hem deixat perdre moltes coses que a hores d'ara són irrecuperables. No hem sabut estimar primer i conservar després. Hem de prendre consciència de què tots els homes i dones gaudeixen d'un patrimoni col·lectiu que han d'estimar i conservar. (1)

Esperam que aquest article ens faci reflexionar una mica a tots, per tal d'evitar la destrucció, la degradació o l'eliminació d'aquests espais naturals.

Encara hi som a temps.

ROSA MIRO I JULIA
BONIFACI MOLADA I PRADAS

(1) Diario de Mallorca, 20 de Maig de 1987. "Diario de la Escuela".

CoMunicAT

ASSOCIACIÓ
AMICS DEL RAIGUER

Presentació

En primer lloc ens interessa deixar ben clar que les persones que integram l'Associació "AMICS DEL RAIGUER" som majoritàriament residents dels diferents pobles d'aquesta comarca, usuaris de la seva xarxa viària i per tant perfectament conscients de la seva problemàtica i de la necessitat de millorar-la.

L'Associació s'oposa i rebutja el model de xarxa viària, el projecte d'Autopista/Autovia, proposat per la Conselleria d'Obres Públiques i Urbanisme del Govern Balear.

Ens oposam a la realització d'un projecte elaborat prèviament a un Pla Director Territorial, o a un Pla Global de Transports, sense un estudi urbanístic, econòmic o sociològic. Es vol dur a terme un projecte sense plantejar-se que l'actuació en matèria viària no hauria d'esser puntual, sinó conjunta i immersa dins una política integral d'ordenació del territori, contemplant, conjuntament, amb un tractament integral de la xarxa viària pre-existent i amb una ampla participació i debat ciutadà.

Rebutjam un projecte irreversible, que és determinant per al nostre futur territorial, econòmic i urbanístic. Serà un element determinant, a més a més d'unes futures Directrius d'Ordenació Territorial. Hi haurà un abans i un després de l'Autopista amb un model d'illa molt determinat.

Alternatives

Per a la millora de la xarxa viària proposam les següents alternatives:

a) El desdoblament i millora de l'actual carretera Marratxí-Inca, amb els passos a nivell, circumval·lacions urbanes integrades en el teixit urbanístic de cada nucli... que es trobin convenients. Aquesta solució ja havia estat apuntada prèviament, fins i tot en el PGOU d'Inca, i que incomprendiblement s'ha abandonat.

b) A Mallorca existeix una densa xarxa de carreteres secundàries fruit de la necessitat de relacions entre els diferents pobles, la qual cosa és molt significativa i respon al model d'ordenació territorial econòmic, històric i idiosincràtic de la nostra illa. Aquestes carreteres han d'esser acondicionades, millorades, essent rutes alternatives i descentralitzadores i per tant potenciadores dels pobles i de l'economia de l'interior de l'illa. Es tracta d'una alternativa al monocultiu desenrotllista del turisme i de l'exclusiu foment de la zona perifèrica o costanera. Donaria una alternativa de futur a la suburbització, despoblament i empobriment de l'interior, al desequilibri econòmic, de serveis i a la macrocefàlia de Palma.

c) Pla Global de Transports, potenciant el transport públic, no amb la dilapidació i despilfarrament de la infraestructura del ferrocarril marginant-lo i potenciant el transport privat.

Si analitzam el cost d'oportunitat, la idoneïtat del projecte, els salvatges costos socials que comporta, observam que està pressupostat en QUATRE MIL CINC-CENTS SETANTA UN MILIONS CINC-CENTES UNA MIL QUATRE-CENTES SETZE pessetes (4571,501.416 ptes). Cada quilòmetre surt unes cinc vegades més car que el desdoblament d'una carretera. El sacrifici de terrenys és d'UN MILIO NOU-CENTS VINT-I-QUATRE MIL DOS-CENTS SETANTA CINQ metres (1.924.275 m²), unes deu vegades més que una carretera desdoblada, sense resoldre cap problema que no pugui solventar la xarxa viària pre-existent -millorada i potenciada- i duu com a conseqüència la pràctica inutilització d'una infinitat de terrenys per finques xapades, sistemes de reguiu, accessos, desertització, fort impacte ambiental, tall de carreteres i de l'illa, economies de famílies i pobles, cases i edificis arrasats.

Si plantejam el binomi Transport/Temp, és evident que a Mallorca es tradueix a Avió/Vaixell, els cànons continentals no són extrapolables a una illa.

Una autopista serveix per a comunicar amb rapidesa dos punts allunyats, als quals eventualment es poden sumar alguns punts intermitjos necessàriament escassos donada la complexitat dels enllaços que s'han de menester. La resta del traçat queda per definició aïllat del territori que l'envolta: ningú pot entrar o sortir de l'autopista, provocant per tant una ruptura del territori travessat per l'amplitud del sistema d'accés.

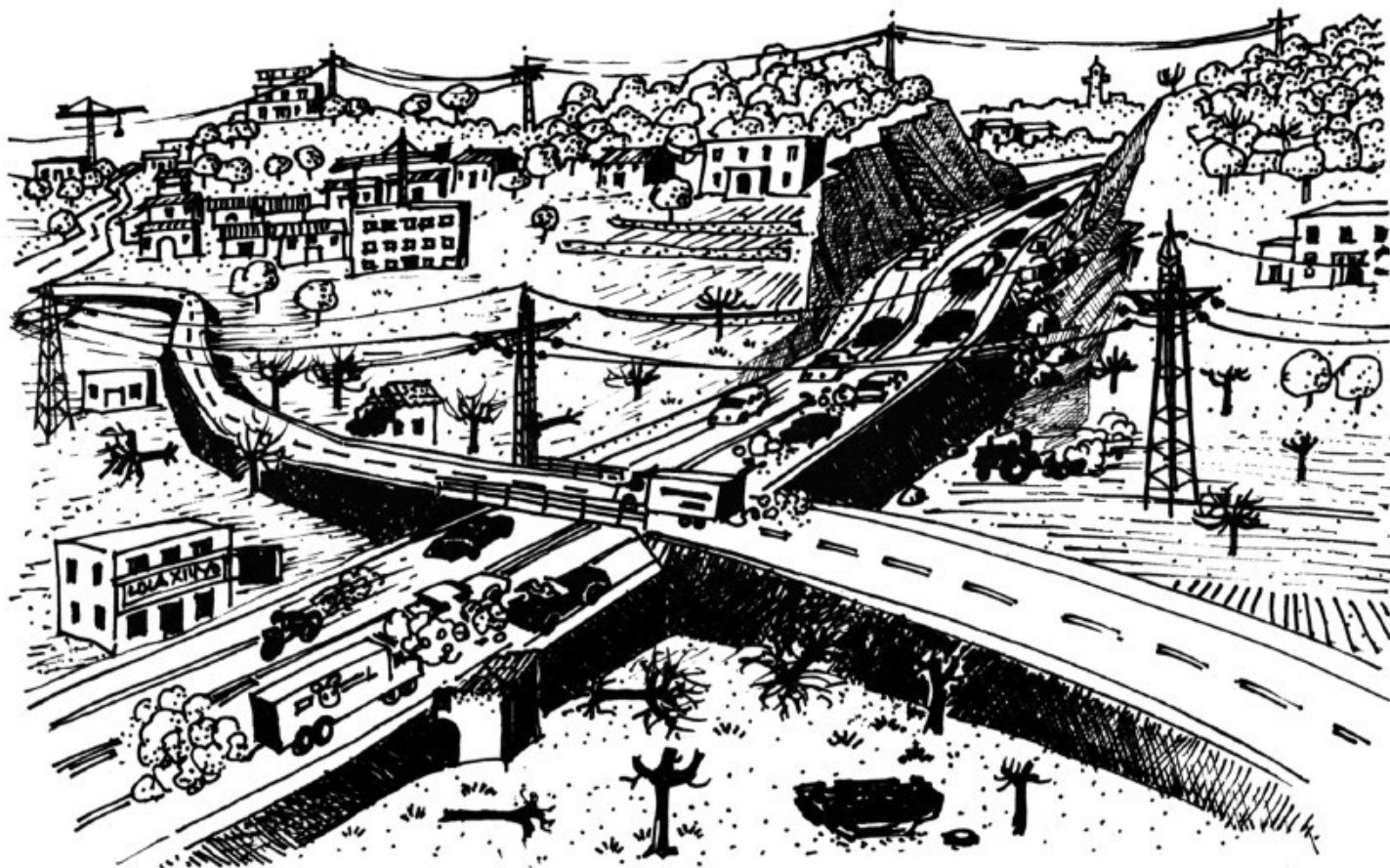
Aquest cost tan elevat sols es justifica si es tracta de rompre l'aïllament, és a dir, de dotar d'uns eixos ràpids de transport a una àrea gran i incomunicada; millorant la xarxa viària existent a Mallorca es traduiria a minuts.

Es inevitable que amb la creació d'una autopista com a alternativa viària, es concentrin els serveis, els llocs de feina, el territori-habitable i especulable. Això ens obligaria a unes necessitats de dependència del transport i d'energia, antieconòmiques i absurdes, concentraria la comercialització dels productes encarrint-los d'una inflació absurda, provocaria l'abandonament dels pobles, les formes de vida de producció i de consum més disperses i millor relacionades amb el territori, reduint cada vegada més la capacitat d'autonomia de la població.

Informació i debat

Un projecte d'aquesta magnitud no es pot limitar a una breu i asèptica exposició pública d'un projecte exclusivament tecnocràtic, com deia Clemenceau a la seva conegudíssima frase "Les carreteres són un assumpte massa seriós per a deixar-lo en mans dels enginyers". Els tècnics posen els seus coneixements al servei del model concret que els sol·licita el Govern Balear. Es necessari sotmetre'l a debat de tots els afectats (ciutadans, municipis, comerciants, associacions, sindicats, científics, tècnics, etc) a fi de conèixer totes les alternatives i saber en

MARRATXÍ: ÉS AIXÒ "PROGRÉS" ?

funció de quins interessos se tria per una solució clarament insatisfactòria.

La informació Pública d'un projecte realitzat en el silenci dels gabinets i que transcendeix l'opinió pública per primera i única vegada per a que els ciutadans manifestin la seva opinió, aquesta via de participació ciutadana se revela absolutament insuficient i inútil per a assentar-hi damunt la legitimitat dels plànols; es limita a un simple complir amb l'expedient i cap als fets consumats.

Per tant l'actuació en matèria viària no pot esser puntual, fer o no fer l'autopista, sinó conjuntament amb un tractament integral de la xarxa viària pre-existent, de transports, i immersa a més a més en una política integral d'ordenació territorial.

ASSOCIACIÓ AMICS DEL RAIGUER

Tfn 50 47 40

Apartat de Correus 191

I n c a

FA 75 ANYS

El dia 27 de juny de 1915 el convent estava enllestit i feren una gran festa. Les monges encara no hi passaren a viure fins el dia 16 de juliol, festa del Carme. No estava acabada la capella que s'acabà l'any 1926, quan es celebrava el VII centenari de la mort de St. Francesc.

Varen ésser padrins de la capella els joves Mateu Santandreu Ramis i Francesca Vich Santandreu, nebots de Mn. Joan Santandreu, C.M.

Sempre serà bo, i per això ho feim, recordar amb agraïment els fets passats dignes de recordança eterna. Que Déu que, com mos diu l'Evangeli, no deixa sense recompensa un poc d'aigua donat en nom seu a un que té set, recompensi de forma eterna aquest gest de despreniment dels bens d'aquesta terra efectuat per aquell missioner. I que les monges i tots noltros que formam aquesta parròquia de Pòrtol siguem agraïts encomanant a Déu l'ànima d'aquest germà nostre que mos donà aquest gran exemple digne de tota lloança.

CRISTOFOR TRIES I SERRA

EL SOLAR DEL CONVENT

En aquest any de 1987 en què ens trobam, segons unes notes històriques d'un llibre de la parròquia, es compleixen 75 anys d'un fet històric i generós, digne del més gran agraïment per les monges i per tot el poble de Pòrtol: El fet és la donació, l'any 1912, d'un solar per construir el nou convent que feu Mn. Joan Santandreu, missioner, natural del poble.

Per recordar aquest fet escrivim aquestes dades. En el llibre d'actes de l'Ajuntament de dia 10 de març de 1912 se dóna lectura a una instància presentada per Sor Maria de l'Esperança sol·licitant la tirada d'una casa-convent a Pòrtol i que la Comissió d'Obres ve a Pòrtol per efectuar l'alineació.

Parlant també del convent i de les Monges podríem recordar que a principis de segle perquè cuidassin dels malalts i dels infants petits, demanen una Fundació.

En nom de la població, Joan Cañellas, Jaume Coll i Antoni Serra van a Palma a fer una visita al P. Visitador D. Antoni M^o Massanet per demanar aquesta fundació de les monges tan desitjada per tothom.

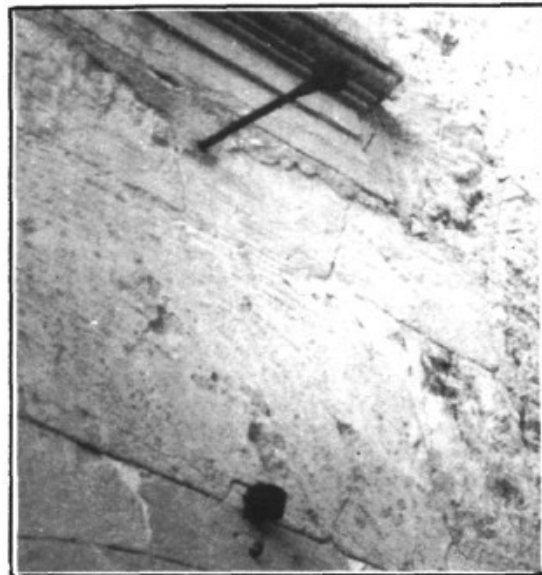
Era rector de la Vicaria Mn. Manuel Cortès i Segura i aquest capellà en companyia del P. Visitador inauguren la nova casa.

Dia 9 de setembre de l'any 1903 Sor Maria Quirera Frau, superiora, i altres tres monges acompanyades de la superiora general sor Josepa de Jesús Rigo feren l'entrada solemne al poble. Se va dir una missa i se cantà un himne d'acció de gràcies. Visqueren a una casa del carrer d'Oleza, propietat de Joan Capó.

Visqueren a aquesta casa uns dotze anys i el poble pagava el lloguer. Durant tres anys, de 1912 a 1915 se feren les obres i tothom ajudà amb feina

Actual convent, la primera pedra del qual fou beneïda el 24 de març de 1912, ara ha fet 75 anys.

Aquests ferros que servien per aguantar una asta resten com testimoni mut del pas de les monges per la casa que fou de Joan Capó (actual C/ Major, 41) i primera residència de la Comunitat al poble.

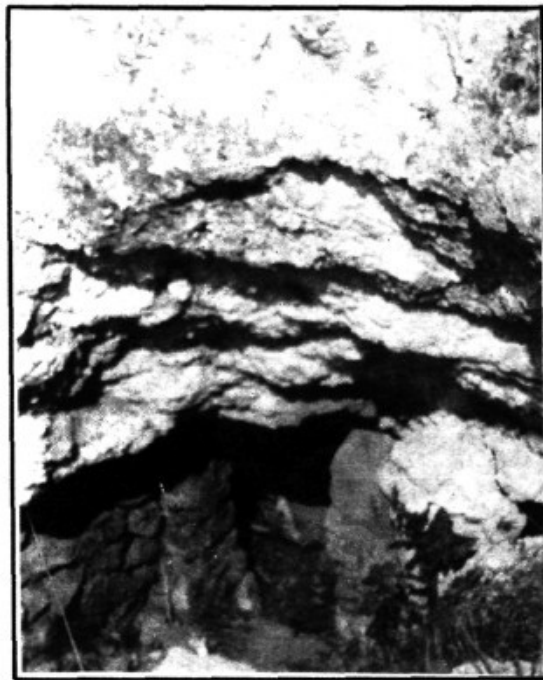
7) C R E A C I O

26(168)

SA COVA DES BOC (I)

"De la infantesa i la ignorància
n'he tengut sempre bon record:
De les fletxes i els arcs,
dels conions i amagatalls,
dels nierons i altres jocs.
I de les nostres grans baralles
devers Sa Cova des Boc".

ANTONI CANYELLES I OLIVER

Avui dematí, molt prest, he partit de cap a la Cova des Boc. Qui més qui manco, a la vila de Pòrtol, sap on és i què és la Cova des Boc. Vosaltres vos preguntareu: a què ve ara anar a la Cova des Boc? quin pebre ens fa coure el cul anar allà? Què hi volem trobar? Què hi cercam? ...

Doncs, jo vos contestaré a totes les preguntes que vos feis. Poc a poc aniré explicant-vos aquestes qüestions. I poc a poc anireu comprenent el "per què" de la meva intenció de voler pujar a la misteriosa i sorprenent cova.

Fa molts d'anys, quan jo era petit i jugava amb els meus amics i companys formàvem dos bans de guerrers; uns eren els moros i els altres els cristians; o un altre dia uns eren els indis i els altres els pistolers; i altres vegades tots érem indis i un bàndol atacava l'altre. Les armes predilectes eren els arcs d'ullastre i les fletxes de jonc. El medi on es desenvolupava la batalla era el pinar i la garriga. El lloc on es centrava l'acció i la raó de ser de tot el joc era "ocupar" i defensar "Sa Cova des Boc".

A la Cova des Boc hi anàvem un dia sí, un dia no. Anar allà era una espècie d'obligat exercici que té la seva recompensa i satisfacció de trobar

i descobrir coses noves. Per a nosaltres descobrir coses noves era veure rates pinyades, atravessar el bassot que hi havia al fons de la cova, l'obscuritat immensa que presidia el tron de la cova representava per a nosaltres el més enllà, el no sabem què, el misteri.

Sempre que pujàvem a la cova anàvem amb la il·lusió i la inquietud de trobar-nos-hi qualsevol cosa. La ignorància, el temor de trobar-hi algú. Un animal estrany o un vell moro que ens assustàs i ens fes córrer.

Record que sempre que hi entràvem procuràvem deixar la vella i espanyada barrera de la boca d'entrada ben oberta per si un cas haguéssim de sortir per cames, assustats per qualche crit o veu que allà dedins es produís. En el fons de tots noltros hi habitava la idea i la creència de què un dia hi trobarfem quelcom que podríem desvetllar i ésser els primers en descobrir.

Avui he decidit, després de tants d'anys, anar-hi altre cop. Reviure una mica les sensacions de quan era nin. Trobar-hi, si cal, la cosa o les coses que cercàvem i descobrir si importa el suposat misteri que ens portava com "hipnotitzats" cap a la cova.

Boires ENTINTADES

LA PASSA ENDAVANT

Després dels resultats electorals obtinguts el propassat mes de juny als ajuntaments i al Consell de Mallorca, és hora que el Partit Socialista de Mallorca faci una profunda reflexió sobre els resultats i es plantegi el seu futur.

No, no vull confondre l'opinió del lector. No és la meua intenció afegir llenya al foc, ni molt menys fer llenya de l'arbre caigut. No es tracta d'això, sinó precisament de tot el contrari. Ara per ara el PSM és l'únic partit nacionalista que tenim a Mallorca, i precisament perquè és l'únic partit nacionalista això fa que, d'una manera o de l'altra, els seus resultats electorals i el seu futur polític tinguin una incidència que no sols afecta el partit, sinó el nacionalisme illenc en general. En poques paraules: si el PSM no avança, si el PSM no aconsegueix augmentar el seu espai social i polític, no és sols un partit més que no avança, sinó que és també el nacionalisme i els nacionalistes.

Es hora que seriosament, amb tranquil·litat, amb profunditat i amb realisme el PSM es posi davant el mirall i planifiqui el seu futur. S'han comès equivocacions en aquest partit com en tots els altres, però les equivocacions ja han quedat enrera i potser algunes d'elles s'han pagat ja en forma de pèrdua de vots. Ara no és el moment de parlar dels errors, almenys des d'aquesta plana, sinó de mirar el futur i reflexionar sobre quin ha de ser el paper del PSM dins la nostra societat. No es pot badar en aquesta qüestió perquè el PSM i el nacionalisme s'hi juguen el seu futur en la nostra illa.

A unes eleccions s'hi va a guanyar, sense triomfalismes exagerats, però a guanyar. No val això de conformar-se amb resultats mediocres o conservant posicions. Després de la darrera experiència electoral, la del juny, cal una profunda reflexió. Tal vegada seria convenient un Congrés Extraordinari del PSM? No ho sé. A això ho han de decidir el PSM i els seus militants, però la reflexió s'ha de fer. Cal saber com ha d'orientar-se el Partit per aconseguir molt més suport popular i més espai social i polític.

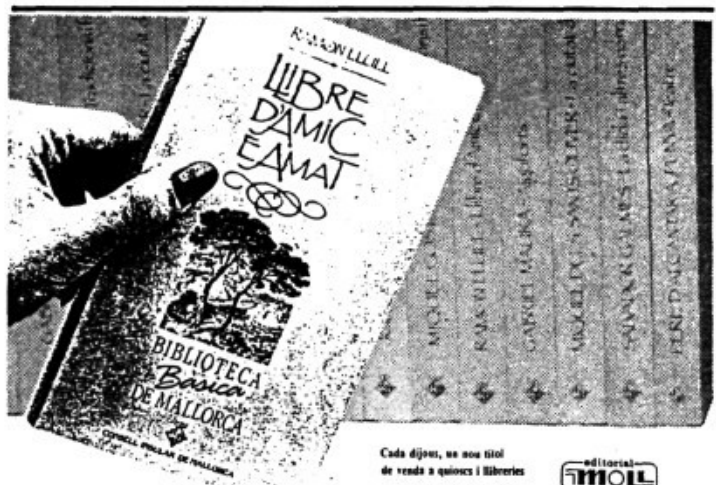
Per a que ningú pugui malinterpretar les meves opinions, voldria deixar ben clar que no estic proposant des d'aquí ni una reconversió del PSM, ni molt menys integracions o coalicions dels nacionalistes d'esquerra mallorquins amb altres partits. Ni el camí de l'antic PSA, ara reconvertit en PA després d'haver renunciat a l'esquerranisme, ni la integració en partits més grans i més forts com el cas del PSP o del PSPV en el PSOE, ni coalicions pre-electorals de molt dubtosa efectivitat amb formacions polítiques que no són nacionalistes, poder ser solucions adequades (en aquest sentit, en el sentit d'animar el PSM

a formar coalició amb altres formacions no nacionalistes, concretament IU, ja s'han pogut llegir els primers cants de sirena en un article aparegut en una revista del País Valencià. Allà, al País Valencià, la Unitat del Poble Valencià -formació nacionalista- anà amb IU a les eleccions del juny i els resultats no han estat ni tan optimistes ni tan espectaculars com alguns s'esperaven. De vegades les sumes... resten vots).

Aleshores cal un debat i prest. La feina ha de començar-se ara mateix i no ha d'afectar sols una revisió de la part ideològica, sinó sobretot de la part pràctica, la projecció social i política del nacionalisme d'esquerres del PSM a la nostra illa. Es necessària la revitalització de l'únic partit nacionalista que tenim a Mallorca per recuperar els espais perduts i entrar en altres. A la nostra illa hi ha molts més nacionalistes dels que alguns voldrien i dels que nosaltres ens pensam. Es hora d'obrir la porta, eixamplar horitzons i enfortir el sentiment nacionalista.

El nacionalisme d'esquerres sí que té cabuda a la nostra illa i té, ben segur, un espai més gran del que fins ara ha tengut. Es qüestió de temps i de conscienciació.

RAMON TURMEDA

Cada dijous, un nou títol de venda a quioscs i llibreries

editorial
TITOLL

És bàsica per la nostra cultura.

És la Biblioteca Bàsica de Mallorca que ara s'ofereix al Consell Insular. Són 25 obres que posen a l'abast de tothom el més representatiu de la literatura i cultura fets a Mallorca.

Una col·lecció òptica i molt econòmica que no pot manca a ca teua.

Ramon Llull, "Llibre d'Amic e Amat"; Gabriel Maera,

"Aigofort"; Miquel Costa i Llobera, "Tradicions i Fantasies" i molts més autors mallorquins componen amb les seves obres més representatives aquesta Biblioteca tan essencial per conèixer la nostra cultura, les nostres arrels i tradicions. Una Biblioteca que per la nostra cultura, és bàsica.

BIBLIOTECA
Bàsica
DE MALLORCA

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

ENTREVISTA

BARTOMEU RAMIS I AMENGUAL

Bartomeu Ramis és un jove de trenta-un anys que va néixer a Pòrtol. Fill de Na Bel de Ca's Teixidor i d'En Tomeu "Garrover"; de molt petit va partir amb la seva família a S'Aranjassa on els seus pares duïen les tasques d'un hort. Treballant a Ciutat, sempre en contacte amb el món de l'electrònica, En Tomeu té una gran sensibilitat per la música clàssica; no hi manquen a la seva col·lecció de discs noms com Bach, Mozart, Txaikowsky, i molts d'altres. Però En Tomeu té un altre lleure més especial: la pintura.

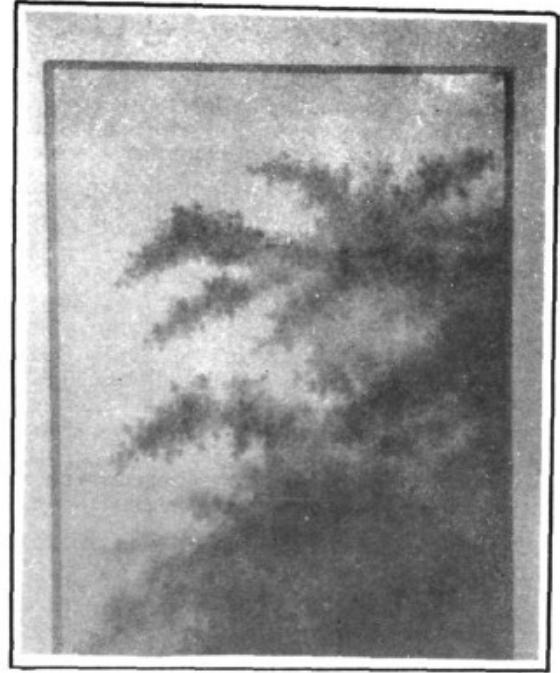
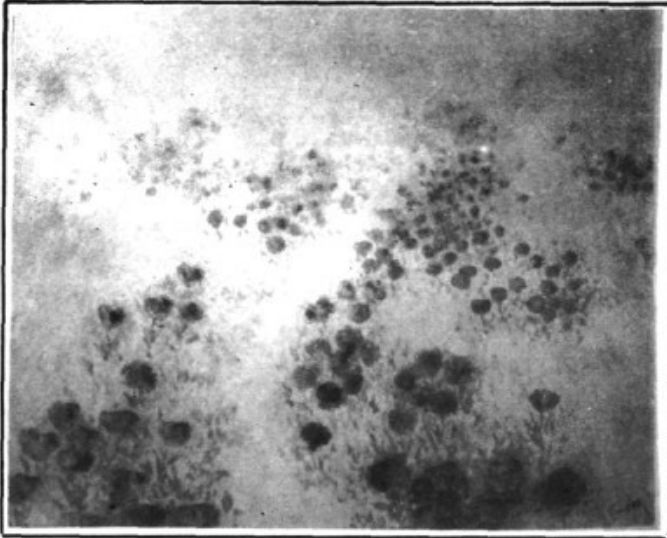
Pintar és trobar la tranquil·litat, la serenitat... és per a ell una via d'escapada al ritme frenètic que imposa la ciutat. Sempre que pot parteix cap a una caseta que té a la costa d'Estellencs i allà "escup" en oli les pinzellades de colors que duen les seves teles. S'ha dit d'ell en qualque ocasió que s'apropa molt a la perfecció en la mescla dels colors.

La difuminació de la pintura, la manca de concreció de les formes, l'enllaç entre el cel, les herbes, i les muntanyes en uns casos, i la infinita profunditat dels camps de flors en altres configuren un dels darrers treballs d'aquest portolà quan el mes de juny passat exposà a la Galeria de Belles Arts de Puigpunyent.

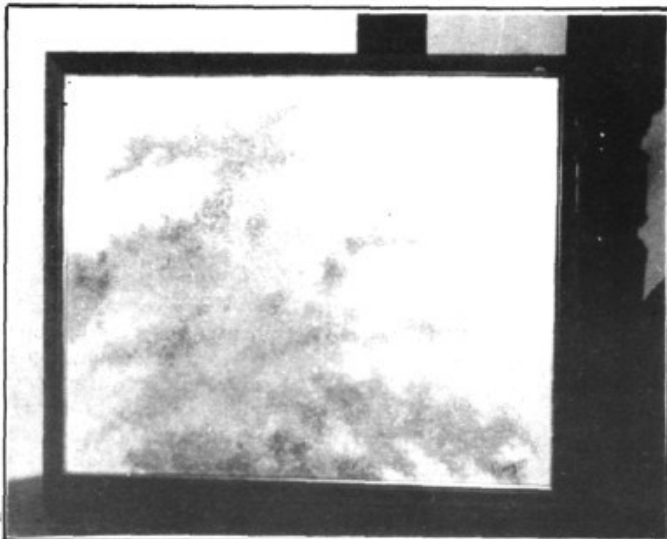
Al seu estudi de Ciutat hi té una sèrie de projectes per la propera mostra de pintura que es durà a terme dins un grupat de mesos.

Mentre prenim cafè a la regada i fresca terrassa de ca seva a Ciutat i amb un poc de música de Vivaldi de fons anam a conèixer una mica els gusts, les tendències i projectes pictòrics de Tomeu.

- Com definiries la teva pintura?
 -Com a neo-impressionista. Formes poc concretes i harmonia del color.
 -Quin estil es podria dir que segueixes?
 -Jo pens que estic dins l'estil i segueisc el neo-impressionisme des de sempre, no he canviat gaire.
 -Quins pintors admires més?
 -Per ventura els que més he estudiat i analitzat, Renoir, Monet, Manet, Van Gogh.
 -Quin moviment pictòric és el teu preferit?
 -Tal volta l'impressionisme, que es dona sobretot a França a finals del segle XIX.
 -Aconsegueixes sempre el tema que vols reflectir a la tela?
 -Sí, quasi sempre. Ja ho he comentat abans que des de que pint no he sortit del tema general del neo-impressionisme, aleshores no escap del cercle pictòric.
 -Pintes el que vols o el que te comanen?
 -No sempre pint el que jo vull. Per motius comercials m'he d'ajustar a una línia temàtica imposada pels gusts de la clientela.
 -Què penses de la pintura que es fa a Mallorca?
 -La pintura avantguardista que es fa a Mallorca és molt important. Gent com Patxi Etxevarria, Ramon Canet, Maria Carbonero fan coses interessants.
 -Conta'ns un poc cronològicament les exposicions que has fet fins ara.

L'any 1983. Col·lectiva al Certamen de Pintura "Amas de casa Nuredduna" al Casal Balaguer de Ciutat.

L'any 1985. Individual a la Galeria de Belles Arts de Puigpunyent.

L'any 1985. Col·lectiva a la Galeria Caoba de Ciutat.

L'any 1987. Individual a la Galeria de Belles Arts de Puigpunyent.

-Què t'agradaria pintar un dia que no hages fet fins ara?

-Cap tema especial. Per ventura amb el temps aconseguir una millor transparència en la pintura dels meus quadres.

Gràcies Tomeu per la teva amabilitat. Des de la revista Pòrtula, i des del teu poble natal et desitjam molt d'èxit i sort.

ANTONI CANYELLES I OLIVER

"El Petit Príncep"

M'haurà de perdonar Antoine de Saint-Exupéry que m'aprofiti del títol del seu llibre per encapçalat les impressions i sentiments amb què vaig viure i encara visc la partida d'entre nosaltres, quan tenia només encara sis anys així de tendres, d'En Miquel de Son Ros. Però és que el que va escriure a un dels millors llibres que el sol encobeeix m'ha estat unguent dolç, bàlsam per a curar la nafra que produeix al cor un esdeveniment tan dolorós i incompreensible com aquest. L'esperit s'avalota i roman confús, sense paraules, només amb el llenguatge del silenci que tot ho diu i de l'expressió incontenible i viva de les llàgrimes. Dins la tempestuosa nit del dolor aquest petit príncep ha estat el far lluminós que guia el vaixel cap al port on arrecerar-se i contemplar les estrelles, que hi són, encara que no les deixin veure els núvols de la tempesta.

Per això he llegit una vegada més aquest llibre en un intent de traslladar el meu esperit més enllà del pensament dels humans:

"Adéu... heus aquí el meu secret. És molt senzill: Només hi veim bé amb el cor. Tot el que és essencial és invisible als ulls".

"A la terra els homes conren cinc mil roses en un mateix jardí, i no hi troben el que cerquen... El que cerquen podrien trobar-ho en una rosa, només una, o en una mica d'aigua... Però els ulls són cecs. Cal cercar amb el cor..."

"El que fa bell el desert és que té un pou amagat en algun lloc..."

En Miquel sofrí sense gemegar, fou valent, molt més que moltes persones grans. Partí després d'haver guanyat la guerra a una cruel malaltia, com l'escalador que dalt del cim acaba les forces i ja no torna cap a la terra... se'n puja per amunt de cap al cel.

"Com que el petit príncep s'adormia, el vaig prendre en braços, i em vaig posar en camí altra vegada. Estava emocionat. Em semblava portar un tresor fràgil. Em semblava, fins i tot, com si no hi hagués res més fràgil sobre la terra. Jo contemplava, a la llum de la lluna, aquell front pàl·lid, aquells ulls closos, aquells manyocs de cabells que tremolaven al vent, i em deia: el que veig només és l'escorxa. Allò que té d'important és l'invisible..."

Se n'anà sense dir res amb el somriure als llavis, el mateix somriure que tantes vegades ens havia alegrat ara ens feia plorar:

"Avui jo també torn a casa meva... És molt més lluny... i molt més difícil... Altra vegada el sentit de quelcom irremparable em gelava el cor. Vaig comprendre que no podria suportar la idea de no sentir mai més aquella rialla."

"A la nit miraràs els estels. El meu és massa petit perquè te'l pugui assenyalar. És millor així. El meu serà per a tu un d'entre els estels. Així t'agradarà contemplar-los tots... Tots seran amics teus."

"Quan miraràs el cel, a la nit, com que jo viuré en algun dels estels, com que hi riuré, per a tu serà com si riguessin tots els estels. Tu tindràs estels que riuran".

"Et faré llàstima. Semblarà que estigui mort i no serà cert... Tu ja ho comprens. És massa lluny. No me'n puc dur el meu cos. Pesa massa... Serà com la vella escorça abandonada".

Cada vegada que un nin se'n va és un petit príncep que torna a la seva estrella:

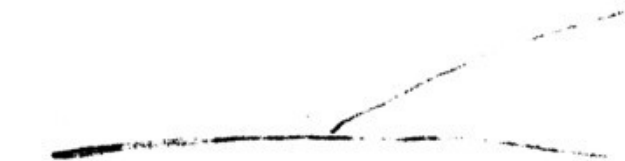
"Ara ja m'he consolat una mica. És a dir, no massa. Però estic segur que ha retornat al seu planeta, perquè, en trencar el dia, no vaig trobar el seu cos, i no era un cos tan pesat... i m'agrada escoltar els estels..."

Posta de sol del diumenge vint-i-vuit de juny i acompanyat del cant viu d'un esbart de caderneres joves sense pintar en Miquel aixecà el vol poderós de cap al seu planeta. Els nostres ulls no ho vèrem, però sí les darreres pinzellades de llum del dia que moria.

PERE J. AMENGUAL BESTARD

Juliol 1987

Nota: Totes les frases entrecometades són d'Antoine de Saint-Exupéry, del llibre "El Petit Príncep". Les il·lustracions són del mateix autor reproduïdes per Antoni Canyelles i Oliver.

"Aquest és per a mi el paisatge més bell i més trist del món... Fou aquí on el petit príncep aparegué sobre la terra i on després desaparegué... Mirau amb atenció aquest paisatge... Si alguna vegada hi passàveu, vos ho deman, no aneu de pressa; esperau una mica sota mateix de l'estel. Si un infant llavors ve cap a vosaltres, si riu, si té els cabells d'or, si no contesta quan se li pregunta, endevinareu que és ell. Aleshores feu-me el favor! No em deixeu tan trist; escriviu-me tot d'una que ha tornat".

Música

Vista

I.- Londres sempre és interessant! Aquesta frase mig a cavall entre la veritat i l'eslogan se m'ocorr tornant de la capital anglesa. Concerts, òperes, ballets, exposicions variades, mils de propostes culturals... Londres vol ser la capital d'Europa. I crec, sincerament que ho aconsegueix. per qualque cosa és la democràcia més antiga i més arrelada.

II.- Amb tota una sèrie de concerts que arribaran fins ben entrat el mes de setembre han començat al Royal Albert Hall de Londres els PROMS' 87, vetlades musicals organitzades per la BBC i transmises per ràdio a tot el món.

Amb un concert dirigit per Sir John Pritchard s'obriren novament les portes d'un dels festivals musicals amb més tradició. Era el passat 17 de juliol. Però la veritable estrena tingué lloc dos dies després: John Cage en persona "llegint" el seu REORATORIO i amb la companyia de dansa de Mercè Cumirgam plantejant una coreografia.

The Musician
travels **UNRECORDED**

Bond St., Sth Kensington.
Dover St., Oxford Circus
Stations

Cage és, avui per avui, el primer compositor viu, al menys el més universal i popular. No és una novetat que entre el seu públic hi hagi alguns punkis. El llenguatge de Cage té quelcom d'estrambòtic.

PERE ESTELRICH I MASSUTI

Embosta de Balıç

Estambul no és Suïssa. Dos contrastes de dos móns: un és llevant i s'altre ponent. La cultura és el sabó.

Abans d'entrar a la Mesquita no són pocs que es renten els peus. S'hi entra descalçat. Es veu una gran devoció; els homes estan davant amb el sacerdot. Les dones i les altres religions, allunyades de l'altar.

Banys turcs: calor, suor, massatge, dutxa amb un plat fondo de plata. 4000 lliures turques, al canvi 800 ptes per persona.

XIM D'AIXA

32(174) COL·LABORADORS: Guillem Bosch i Roca, Xisco Busquets, Jordi Cloquell, Comissió de glosadors de Pòrtol, Rafel Crespí, Macià Duran, Pere Estelrich i Massutí, Miquel Angel Font i Villalonga, Marita Lladó, Pau Lladó i Oliver, Jaume Miralles, Rosa Miró i Julià, Bonifaci Molada i Pradas, Miquel Mut i Sureda, Antoni Roca i Jerez, Ramon Rosselló, Vicenç Sastre i Arrom, Cristòfor Tries i Serra, Antoni Vaquer i Ramis, Gabriel A. Vich i Martorell.

CONSELL DE REDACCIÓ: Pere Amengual i Bestard, Miquel Bosch i Auba, Antoni Canyelles i Oliver, Biel Massot i Muntaner, Joana Mª Matas i Alomar.
Imprès a "Apòstol y Civilizador"(Petra) D.LPM 529/81

S'Escola Vella, s/n
07141--Pòrtol

Número 62, juliol-agost del 1987

Aquell Temps.

CA SES MONGES. SA CABANETA.

D'ESQUERRA A DRETA. Part Superior: 1.Bàrbara Mas, 2.Bàrbara Ferrer, 3. ¿?
4. ¿?, 5.Maria Bauçà, 6.Francesca Coll, 7.Maria Cerdà (Sensa).

Part d'enmig: 8.Francesca Frau, 9.Caterina Ramis (de sa Pleta), 10.Beneta (Correva), 11.Sor Caterina García Vingut, 12.Magdalena Salom, 13.Maria Mulet, 14.Antònia Pastor, 15.Anita de Ca'n Gorig.

Part inferior: 16.Antònia Cabot, 17.Magdalena Pizà, 18.Magdalena Mesquida, 19.Maria Frau, 20.Caterina Amengual (Bernardina), 21.Maria Tries, 22.Caterina de Ca'n Gorig.